

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด
ของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง

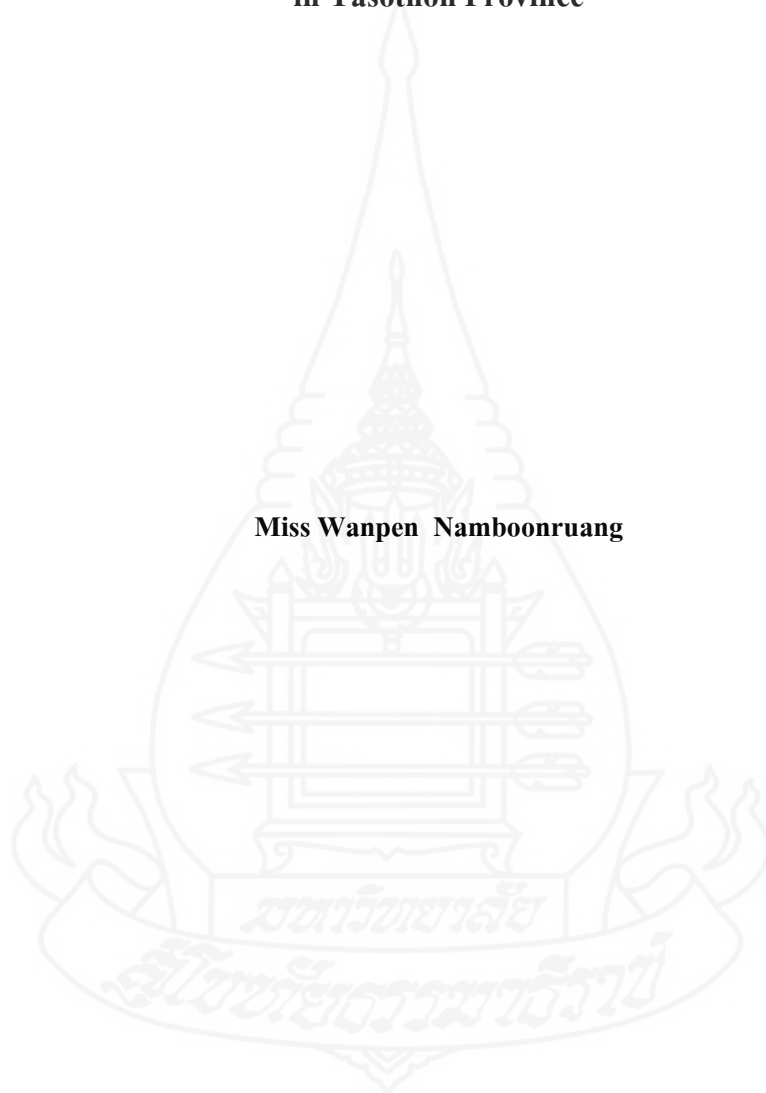

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2561

**Factors Relating the Success on Drug Prevention of Kham Khuean Kao District
in Yasothon Province**

Miss Wanpen Namboonruang

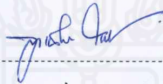
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ   ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา
ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ชื่อและนามสกุล   นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
แขนงวิชา   บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา   วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสรระ บัจจยี่ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผู้ศึกษา นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง **รหัสนักศึกษา** 2583002940 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร (2) ศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร (3) ศึกษาปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่เกี่ยวข้องและเป็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียกับการป้องกันยาเสพติดโดยตรง ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยงของ 115 หมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 3,515 คน คำนวนขนาดตัวอย่างจากสูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้จำนวน 575 คน สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ แบ่งสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ระดับความคิดเห็นของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ เยาวชนกลุ่มเสี่ยง ผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการหมู่บ้าน ตามลำดับ และ (3) ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด การกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด และการดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ ความสำเร็จ การป้องกันยาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

Independent Study title: Factors Relating the Success on Drug Prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province

Author: Miss Wanpen Namboonroung; **ID:** 2583002940; **Degree:** Master of Public Administration;

Independent Study advisor: Dr.Chamnian Rajphaetyakhom, Assistant Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The objectives of this study were (1) to study level of the success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province (2) to study level of knowledge, understanding and opinion of people toward the success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province; and (3) to study social factors and implementing factors relating the success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province.

This study was a survey research. Population for this study was people of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province who were involved with and were stakeholders of drug prevention directly including of headmen, committee of the village, parents and risk youths of 115 villages at the total of 3,515 people. Sample size were determined by using Taro Yamane formula and obtained 575 samples. Sampling method was stratified random sampling. Research instrument for data collecting was a questionnaire. Statistics for data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson correlation coefficient.

The finding of the study revealed that (1) an overview of level of success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province was at high level (2) an overview of level of knowledge, understanding and opinion of people toward the success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province was at high level. Considering in each target group, it showed the mean among parent group was at high level, followed by risk youths, village headmen and committee of the village, respectively, and (3) social factors in term of knowledge about drug, drug prevention measures and drug prevention implementing factors had positive correlated with the success on drug prevention of Kham Khuean Kao District in Yasothon Province at statistical significant at .05 level.

Keywords: Success, Drug Prevention, Kham Khuean Kao District, Yasothon Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ และขอขอบคุณ พ.จ.อ. อนุสิทธิ์ บัวหุ่ง ตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) สังกัดที่ทำการปกครองอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร นายประเวช แสนทวีสุข ตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) ที่ทำการปกครองอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร และนางสาวนภภัทรวิญญู นิธิศิระวัฒน์ ตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) สังกัดที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาทั้ง 3 ท่าน ในการให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้รวมทั้งให้กำลังใจในการศึกษาตลอดระยะเวลาการศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาซาบซึ้งในความกรุณาและเสียสละเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้เป็นบิดาหรือมารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรทุกท่าน ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ศึกษา

วันเพ็ญ นามบุญเรือง

กุมภาพันธ์ 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
กรอบแนวคิดการศึกษา	4
สมมติฐานการศึกษา	5
ขอบเขตของการศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
ยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติด	11
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงาน	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร	85
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร	114
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร	120
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
สรุปการศึกษา	121
อภิปรายผล	129
ข้อเสนอแนะ	136
บรรณานุกรม	142
ภาคผนวก	145
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม	146
ข แบบสอบถาม	148
ประวัติผู้ศึกษา	196

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1	จำนวนประชากรในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร..... 6
ตารางที่ 1.2	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร..... 7
ตารางที่ 3.1	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร..... 37
ตารางที่ 3.2	จำนวนประชากรผู้ตอบแบบสอบถามในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร..... 38
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล..... 45
ตารางที่ 4.2	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม..... 46
ตารางที่ 4.3	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวม..... 47
ตารางที่ 4.3	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ใหญ่บ้าน ในแต่ละด้าน..... 48
ตารางที่ 4.4	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน..... 47
ตารางที่ 4.5	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของกรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม..... 50
ตารางที่ 4.6	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของกรรมการหมู่บ้าน ในแต่ละด้าน..... 51
ตารางที่ 4.7	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ปกครอง โดยภาพรวม..... 53
ตารางที่ 4.8	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ปกครอง ในแต่ละด้าน..... 54
ตารางที่ 4.9	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม..... 56
ตารางที่ 4.10	ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในแต่ละด้าน..... 57

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	59
ตารางที่ 4.12 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	60
ตารางที่ 4.13 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน.....	61
ตารางที่ 4.14 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	63
ตารางที่ 4.15 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน.....	64
ตารางที่ 4.16 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	66
ตารางที่ 4.17 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน.....	67
ตารางที่ 4.18 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	69
ตารางที่ 4.19 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.20 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	72
ตารางที่ 4.21 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวม.....	73
ตารางที่ 4.22 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติด ในแต่ละด้าน.....	74
ตารางที่ 4.23 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของกรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม.....	76
ตารางที่ 4.24 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของกรรมการหมู่บ้าน ในแต่ละด้าน.....	77
ตารางที่ 4.25 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของผู้ปกครอง โดยภาพรวม.....	79
ตารางที่ 4.26 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของผู้ปกครอง ในแต่ละด้าน.....	80
ตารางที่ 4.27 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม.....	82
ตารางที่ 4.28 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในแต่ละด้าน.....	83
ตารางที่ 4.29 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	85
ตารางที่ 4.30 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	86
ตารางที่ 4.31 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.32 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด.....	88
ตารางที่ 4.33 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด.....	89
ตารางที่ 4.34 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง.....	90
ตารางที่ 4.35 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด.....	91
ตารางที่ 4.36 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น.....	92
ตารางที่ 4.37 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	93
ตารางที่ 4.38 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	94
ตารางที่ 4.39 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด.....	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.40 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด.....	96
ตารางที่ 4.41 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง.....	97
ตารางที่ 4.42 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด.....	98
ตารางที่ 4.43 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น.....	99
ตารางที่ 4.44 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	100
ตารางที่ 4.45 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	101
ตารางที่ 4.46 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด.....	102
ตารางที่ 4.47 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด.....	103
ตารางที่ 4.48 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.49 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด.....	105
ตารางที่ 4.50 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น.....	106
ตารางที่ 4.51 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	107
ตารางที่ 4.52 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	108
ตารางที่ 4.53 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด.....	109
ตารางที่ 4.54 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด.....	110
ตารางที่ 4.55 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง.....	111
ตารางที่ 4.56 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.57 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น.....	113
ตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร.....	115
ตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม.....	116
ตารางที่ 4.60 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวม.....	116
ตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม.....	117
ตารางที่ 4.62 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม.....	118
ตารางที่ 4.63 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม.....	119

ณ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา..... 4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน “ปัญหาสุขภาพจิต” เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยตลอดจนทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีความมุ่งมั่นและตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้ได้อย่างยั่งยืน รัฐบาลจึงได้ดำเนินการทุกมาตรการเพื่อปราบปรามผู้กระทำผิดควบคู่ไปกับการป้องกันสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนและสังคมไทยและจะเร่งช่วยเหลือให้โอกาสผู้ที่หลงผิดนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีกำลังใจพร้อมกลับคืนเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมด้วยสภาพร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็งไม่หวนกลับไปใช้สารเสพติดอีกต่อไป ซึ่งมีภารกิจเชื่อมโยงทั้งทางด้านการป้องกัน การปราบปราม และการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและได้กำหนดแผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในปี 2560 โดยมุ่งหวังให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชนและสังคมซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญ และช่วยกันเฝ้าระวังเป็นหูเป็นตาดูแลไม่ให้ผู้ผ่านการบำบัดหวนกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำอีก เพราะทุกวันนี้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงมีให้เห็นอย่างต่อเนื่องและจะยิ่งเพิ่มทวีคูณความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สาเหตุอาจมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ทำงานไม่ทั่วถึงหรือไม่ต่อเนื่องอันเนื่องมาจากการขาดประสิทธิภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการบริหารงานการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งจะแสดงให้เห็นจากจำนวนของผู้ต้องขังที่ถูกจับกุมในคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งที่เป็นผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย ผู้เสพผู้ติดยาเสพติดที่กระทำความผิดยังมีปริมาณค่อนข้างสูง รัฐบาลได้ดำเนินการทุกมาตรการเพื่อปราบปรามผู้กระทำผิดควบคู่ไปกับการป้องกันสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนและสังคมไทยและจะเร่งช่วยเหลือให้โอกาสผู้ที่หลงผิดนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีกำลังใจพร้อมกลับคืนเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมด้วยสภาพร่างกายและจิตใจที่เข้มแข็งไม่หวนกลับไปใช้สารเสพติดอีกต่อไป ซึ่งมีภารกิจเชื่อมโยงทั้งทางด้านการป้องกัน การปราบปรามและการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและได้กำหนดแผนการดำเนินงาน

แก้ไขปัญหายาเสพติดทุกปี โดยมุ่งหวังให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชนและสังคมซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญ และช่วยกันเฝ้าระวังเป็นหูเป็นตาดูแลไม่ให้ผู้ผ่านการบำบัดหวนกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำอีก ตลอดจนการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการวัดความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากรายงานผลการดำเนินงานและจากการประเมินความพึงพอใจของประชาชนด้วย ตลอดจนการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีการวัดความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากรายงานผลการดำเนินงานและจากการประเมินความพึงพอใจของประชาชนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2560)

จังหวัดยโสธร โดยศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดยโสธร (ศอ.ปส.) ได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการคณะทำงานจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การป้องกันปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558-2562 ระหว่างวันที่ 4-5 กันยายน 2558 เพื่อยกร่างแผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ จากทุกภาคส่วน ทั้งสิ้น 150 คน และเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558 ได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ผู้แทนสื่อมวลชน ผู้แทนเครือข่ายภาคประชาชน ผู้แทนกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำชุมชน ตลอดจนผู้แทน นักเรียน /นักศึกษา ทั้งสิ้น 330 คน ดังนั้น แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558-2562 จังหวัดยโสธร ฉบับนี้ได้ผ่านกระบวนการจัดทำตามขั้นตอนที่กำหนดแล้ว จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกภาคส่วนในจังหวัดยโสธรจะได้ใช้ประโยชน์จากแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ในการบูรณาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในห้วงปี พ.ศ.2558-2562 ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีการปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในโอกาสต่อไป (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดยโสธร (ศอ.ปส.จ.ยส.))

เนื่องด้วยอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีประชาชนในพื้นที่ชุมชนชนบทที่มีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดได้ง่ายและบางพื้นที่ก็ห่างไกลความเจริญจึงทำให้พิษภัยหรือโทษของสารเสพติดเกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพสารเหล่านี้ ซึ่งเป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงียบ ที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน และอาจก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพก่อนความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพติดทุกประเภทที่มีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดยาเสพติดเหล่านั้นจึงไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิด

โรคและพิษร้ายต่างๆ จนอาจทำให้เสียชีวิต หรือ เกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชน จะเห็นได้ว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งจะมีจุดเริ่มต้นของปัญหาในระดับหมู่บ้านและชุมชนต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้จากการมีผู้ค้า ผู้ขาย และผู้เสพเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน มีแหล่งมั่วสุมอยู่ในพื้นที่ หรืออาจมีผู้มีอำนาจหรือ ผู้นำชุมชนที่อาจเป็นผู้ค้าเอง เช่น พระ ครู กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บางคน เป็นต้น อาจเป็นผู้ค้า ผู้ขาย และผู้เสพยาเสพติด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอที่เกิดขึ้นในชุมชนและท้องถิ่นของสังคมไทย ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติบ้านเมือง จึงจำเป็นต้องมีวิธีการหรือมาตรการที่ต้องป้องกัน และแก้ไขอย่างเร่งด่วน จึงต้องมีการสร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนทุกชุมชนมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการต่อต้าน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง สร้างความสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจให้อยู่ภายใต้จิตสำนึกของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงให้รู้เท่าทัน ถึงโทษและภัยของยาเสพติดชนิดต่างๆ และไม่ให้หลงผิดเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเหล่านั้น เพื่อความเจริญก้าวหน้า และความมั่นคง ยั่งยืน ของประเทศชาติ

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจจะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการ ป้องกันปัญหายาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และเล็งเห็นปัญหาความเดือดร้อนที่ เกิดขึ้นในพื้นที่และชุมชน และจากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นข้อมูลที่ สำคัญในการลดปัญหาด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม และเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาอย่าง เกร่งครัดและเป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับตามหลักนิติธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ปัญหายาเสพติดให้แก่ประชาชนและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง และขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหายาเสพติด ตลอดจนให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

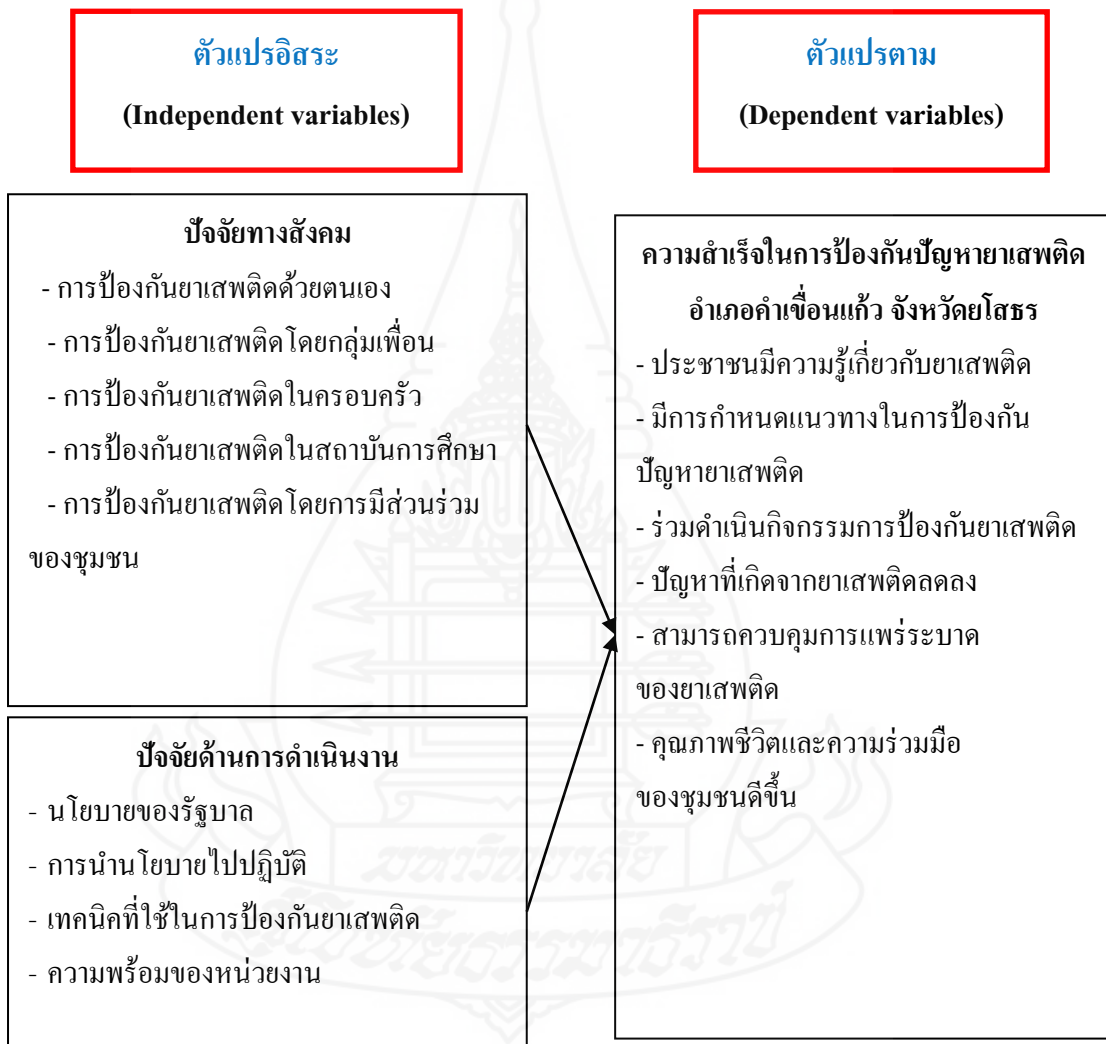
2.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

2.2 เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผู้ศึกษาได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมา บูรณาการและสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. สมมติฐานการศึกษา

การศึกษานี้มีสมมติฐาน ดังนี้

4.1 ความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก

4.2 ประชาชนและผู้มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับยาเสพติดและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในระดับมาก

4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร คือ

4.3.1 ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถาบันการศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดที่แตกต่างกัน

4.3.2 ปัจจัยด้านการดำเนินงาน ได้แก่ นโยบายของรัฐบาล การนำนโยบายไปปฏิบัติ เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติด และความพร้อมของหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ดำเนินการกำหนดขอบเขตในแต่ละด้าน ดังนี้

5.1 ด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ได้แก่

5.1.1 *ปัจจัยทางด้านสังคม* ประกอบด้วย การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถาบันการศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

5.1.2 *ปัจจัยด้านการดำเนินงาน* ประกอบด้วย นโยบายของรัฐบาล การนำนโยบายไปปฏิบัติ เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติด และความพร้อมของหน่วยงาน

5.1.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ประกอบด้วย ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง คุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วมของชุมชนดีขึ้น

5.2 ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการป้องกันยาเสพติด โดยตรง ประกอบด้วยผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้เป็นบิดามารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยงโดยการสุ่มแบบเจาะจงตามประเภทของประชากรที่ระบุข้างต้น ในเขตอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ทั้งหมด 13 ตำบล ซึ่งมีจำนวนรวม 115 หมู่บ้าน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3,515 คน ตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนประชากรในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ที่	ตำบล	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนประชาชนที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาเสพติด				รวมจำนวนทั้งสิ้น
				ผู้ใหญ่บ้าน	กรรมการหมู่บ้าน	บิดา/มารดา	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	
				จำนวน 1 คน	จำนวน 1 คน	จำนวน 1 คน	จำนวน 2 คน	
1	ลุมพุก	15	8,619	15	60	120	280	475
2	ดงแคนใหญ่	13	7,643	13	52	100	250	415
3	คูจาน	12	5,584	12	48	90	230	380
4	ข่อย	11	6,566	11	44	80	200	335
5	สงเปือย	9	4,292	9	36	60	180	285
6	ทุ่งมน	9	5,996	9	36	60	180	285
7	นาแก	8	3,609	8	32	50	150	240
8	แคนน้อย	7	3,483	7	28	40	130	205
9	ดงเจริญ	7	3,652	7	28	40	130	205
10	กุดกง	7	4,576	7	28	40	130	205
11	เหล่าไฮ	6	2,825	6	24	30	110	170
12	นาคำ	6	2,627	6	24	30	110	170
13	โพนทัน	5	3,372	5	20	20	100	145
	รวม	115	62,844	115	460	760	2,180	3,515

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร (ข้อมูล ณ วันที่ 20 กรกฎาคม 2561)

การกำหนดขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการกำหนดโควตาจาก 115 หมู่บ้านๆ ละ 5 คน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน 1 คน กรรมการหมู่บ้าน 1 คน ผู้ปกครอง 1 คน และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง 2 คน จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 ตัวอย่าง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ที่	ตำบล	จำนวน หมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	กรรมการ หมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	เยาวชน	รวมจำนวน แบบสอบถาม
			หมู่บ้านละ 1 คน	หมู่บ้านละ 1 คน	หมู่บ้านละ 1 คน	กลุ่มเสี่ยง หมู่บ้านละ 2 คน	
1	ลุมพุก	15	15	15	15	30	75
2	ดงแคนใหญ่	13	13	13	13	26	65
3	กู่จาน	12	12	12	12	24	60
4	ข่อย	11	11	11	11	22	55
5	สงเปือย	9	9	9	9	18	45
6	ทุ่งมน	9	9	9	9	18	45
7	นาแก	8	8	8	8	16	40
8	แคนน้อย	7	7	7	7	14	35
9	ดงเจริญ	7	7	7	7	14	35
10	กุดกง	7	7	7	7	14	35
11	เหล่าไฮ	6	6	6	6	12	30
12	นาคำ	6	6	6	6	12	30
13	โพนทัน	5	5	5	5	10	25
	รวม	115	115	115	115	230	575

5.3 ด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่ 13 ตำบลของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร รวมทั้งสิ้นจำนวน 115 หมู่บ้าน

5.4 ด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษาประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2561

5.5 ด้านตัวแปร

5.5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) *ปัจจัยทางสังคม* ประกอบด้วย การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2) *ปัจจัยการดำเนินงาน* ประกอบด้วย นโยบายของรัฐบาล การนำนโยบายไปปฏิบัติ เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติดและความพร้อมของหน่วยงาน

5.5.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ระดับความสำเร็จในการป้องกันยาเสพติด คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติด สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด คุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วมของชุมชนดีขึ้น

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ศึกษาต้องการสื่อความหมายจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้สำหรับการศึกษาครั้งนี้เท่านั้น เนื่องจากศัพท์เฉพาะบางคำไม่สามารถจะเข้าใจตรงกันได้จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ความเข้าใจในความหมายเป็นอย่างเดียวกัน ประโยชน์คือ 1) ทำให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกันกับผู้ศึกษาเรื่องนี้ 2) การอธิบายกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนของคำนั้น และ 3) ทำให้ผู้ศึกษาไม่หลงประเด็น ออกนอกขอบเขตที่วางไว้ตั้งแต่ต้น ซึ่งประกอบด้วย

6.1 *ยาเสพติด* หมายถึง สารใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่อาหารซึ่งสามารถมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกายและจิตใจ ยาเสพติดสามารถเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของบุคคลได้ โดยแบ่งตามประเภทการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ได้แก่

6.1.1 *สารกระตุ้นประสาท* คือ สารที่กระตุ้นร่างกายและการทำงานของสมองให้ทำงานเร็วขึ้น ได้แก่ บุหรี่ โคลเคน ยาบ้า ไอซ์ กระท่อม

6.1.2 *สารกดประสาท* คือ สารที่ทำให้ร่างกายและการทำงานของสมองช้าลง ได้แก่ เหล้า เฮโรอีน ยาหลอนประสาท คือ สารที่ทำให้การมองเห็น ความรู้สึก และการได้ยินเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ ยาอี ยาเล

6.1.3 *สารที่ออกฤทธิ์ผสมผสาน* คือ สารที่มีการออกฤทธิ์กดประสาท กระตุ้นประสาท หรือหลอนประสาทได้พร้อมๆ กัน ได้แก่ กัญชา

6.2 การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การป้องกันยาเสพติดสามารถทำได้ด้วยการป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง เช่น การศึกษาหาความรู้เพื่อให้รู้เท่าทันโทษภัยของยาเสพติด ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิด การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน เช่น เลือคบเพื่อนที่ดี ชักชวนกันไปในทางที่สร้างสรรค์ การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว เช่น สร้างความรัก ความอบอุ่นและความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา เช่น ควรให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตรายของสิ่งเสพติดให้กับนักเรียน จัดให้มีกิจกรรมนันทนาการในสถานศึกษาให้เพียงพอ และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น ช่วยชุมชนในการต่อต้านยาเสพติด เมื่อทราบแหล่งเสพ แหล่งค้า หรือผลิตยาเสพติด ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบทันที ศูนย์รับแจ้งข่าวยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. 1688 การป้องกันจึงเป็นมาตรการที่สำคัญที่สุด

6.3 เยาวชนกลุ่มเสี่ยง หมายถึง กลุ่มเยาวชนในชุมชนแออัด ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และเยาวชนในสถานศึกษา ซึ่งสารเสพติดจะแพร่ระบาดในช่วงเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้

6.4 ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดและการป้องกันปัญหาเสพติด และประชาชนจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและภัยของยาเสพติด เพื่อสร้างการป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน และสังคมไทยไม่ให้หลงผิด

6.5 การกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด หมายถึง การนำนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ มีการนำเทคนิคแผนยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันมาช่วยในการแก้ไขปัญหาเสพติด เช่น การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558- 2562 จังหวัดยโสธร ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ 1 คือ การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ยุทธศาสตร์ 6 คือ การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันยาเสพติด และแผนยุทธศาสตร์ 7 คือ การมีส่วนร่วมภาคประชาชนมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชน

6.6 การร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด หมายถึง การดำเนินงานส่งเสริมการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ซึ่งการจัดกิจกรรมจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนป้องกันปัญหาเสพติดของภาครัฐหรือการดำเนินงานที่รัฐได้จัดทำ เช่น กิจกรรมการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด/ วันต่อต้านยาเสพติด/ to be number one/คอนเสิร์ต/การประกวดร้องเพลง/การเต้น/การเล่นกีฬา เป็นต้น

6.7 ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติด หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดในสังคม ได้แก่ จำนวนคดีอาชญากรรมต่างๆหรือผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดจากการเสพยาเสพติด ซึ่งปัญหาการติดยาเสพติดจะอยู่ในช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยกลางคนที่มีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดได้ง่าย

6.8 คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงอยู่ของชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข รวมถึงความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และจะต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและสังคมที่ดี เพื่อฝึกอบรมตนเอง ช่วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นคุณภาพชีวิตจึงเป็นแนวคิดที่ใช้กันจนคุ้นชินในทุกบริบท นอกจากนี้ความต้องการปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต และได้มีการอธิบายความหมายของคุณภาพชีวิตไว้หลากหลาย กล่าวคือ

6.9 ความร่วมมือของชุมชน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการทำงานและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน และได้มีส่วนร่วมคิดตัดสินใจทำให้รู้สึกเป็นเจ้าของในกิจกรรมและทำให้ประสบผลสำเร็จ และได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้หลากหลาย กล่าวคือ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาระดับความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ไปพัฒนาการป้องกันปัญหาเสพติดของจังหวัดยโสธร

7.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลหรือแนวทางให้จังหวัดนำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินนโยบายที่ประสบผลสำเร็จต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการ จากหนังสือ คู่มือ เอกสาร และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่นำไปสู่การตั้งสมมติฐานการศึกษา การกำหนดตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม และการนิยามศัพท์เฉพาะ โดยแนวคิด ทฤษฎี และหลักการ รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและศึกษา มีดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติด
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ยาเสพติดและการป้องกันยาเสพติด

1.1 ความหมายของยาเสพติด

ยาเสพติด ตามคำจำกัดความของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2541) หมายถึง ยาหรือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ที่อาจทำจากผลิตภัณฑ์ธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ และเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีดหรือวิธีใดๆ ก็ตาม เป็นช่วงระยะเวลาต่างๆ ติดต่อกันจะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและตกอยู่ภายใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งเสพติดเหล่านั้น ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สาเหตุเนื่องจาก

- 1) ต้องเพิ่มขนาดเสพมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเมื่อเสพเข้าไปแล้วสักระยะจะเกิดภาวะดื้อยาหรือปริมาณยาเดิมไม่สามารถทำให้เมาได้
- 2) เมื่อถึงเวลาเสพหากไม่ได้เสพจะทำให้เกิดอาการขาดยาทำให้ทรมานทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.2 ความหมายของการป้องกันยาเสพติด

การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การไม่พุดคุยกับผู้เสพยาเสพติดในที่ลับตาหรือร่วมวงสนทนากับกลุ่มผู้เสพยาเสพติด ไม่กระทำความผิดเป็นผู้รับฝาก นำส่งหรือหิบบิ้นยาเสพติดให้กับผู้อื่น และเลือกคบเพื่อนที่ดี หากิจกรรมที่มีประโยชน์ทำในเวลาว่าง แนะนำเพื่อนให้เลิกยาเสพติด ถ้าหากเพื่อนหลงผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ทราบ ไม่เข้าไปในแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติด พยายามนึกถึงผลเสียของการเสพยาเสพติด หมั่นให้กำลังใจตนเองในการทำความดีที่ทำมาอย่างสม่ำเสมอ มองโลกในแง่ดีมีความหวังในชีวิต ไม่ท้อถอย และเมื่อมีปัญหา ก็ควรปรึกษาพ่อ แม่ ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ไว้วางใจ

1.3 การพัฒนานโยบายของรัฐบาลในการป้องกันยาเสพติด

คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ป.ส.) พัฒนาปรับเปลี่ยนนโยบายยาเสพติดในหลายประเด็นซึ่งจะต้องเตรียมการและดำเนินการรองรับ ดังนี้ (แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส., 2560)

1.3.1 การปรับกฎหมายยาเสพติด

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559 ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด นำกฎหมายยาเสพติด 7 ฉบับมาจัดทำเป็นประมวลกฎหมายยาเสพติด ประมวลกฎหมายยาเสพติดถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มกฎหมายที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) และมีผลบังคับใช้ในสมัยรัฐบาลปัจจุบัน โดยมีหลักการที่สำคัญ ได้แก่

- 1) สร้างความเป็นเอกภาพด้านนโยบาย โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทุกระยะ 5 ปี ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนดังกล่าว
- 2) กำหนดกลไกและระบบการบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ โดยมีศูนย์คัดกรองเพื่อคัดแยกส่งตัวผู้เสพยาเสพติดไปเข้าการบำบัดฟื้นฟูตามความเหมาะสม มีระบบการติดตามฟื้นฟูผู้ผ่านการบำบัดรักษาซึ่งในระยะที่ผ่านมาไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมาย
- 3) ให้ศาลสั่งให้ใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษจำคุก ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหา นักโทษแน่นคุกแน่นเรือนจำ

1.3.2 การปรับระบบการควบคุมด้วยยา

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาระบบการปรับเปลี่ยนการควบคุมยาเสพติดบางตัวยาให้เหมาะสม ซึ่งหาให้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางวิธีการควบคุมตัวยาใดตัวยาใดตัวยาหนึ่ง จำเป็นจะต้องมีการกำหนดกลไกและมาตรการรองรับให้เหมาะสม

1.3.3 การปรับระบบการบำบัดรักษา

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ มีมติให้กระทรวงสาธารณสุขเข้ามารับผิดชอบ การบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดทุกระบบ โดยกระทรวงสาธารณสุขจะเข้ามาดูแลมาตรฐานและคุณภาพการบำบัดรักษาเป็นลำดับแรก จากนั้นก็จะเข้ามาดูแลการบำบัดรักษาทั้งระบบเพื่อให้การบำบัดรักษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

1.3.4 การวางระบบการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ (จังหวัด/กรุงเทพมหานคร อำเภอ/เขต)

ที่ประชุมศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ มีมติเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2559 เห็นชอบแผนประจักษ์รัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2559- 2560 โดยให้ถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ โดยบูรณาการงานในทุกมาตรการของกระทรวง กรม และหน่วยงานต่างๆ ที่จะลงในระดับพื้นที่ รวมทั้งบูรณาการในระดับพื้นที่ (จังหวัด/กรุงเทพมหานคร อำเภอ/เขต) ลงถึงหมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งในหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศและสามารถควบคุมดูแลปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2559 ได้ให้ความเห็นชอบโครงการเพื่อการปฏิรูปในระยะที่ 1 กระทรวงยุติธรรม (พ.ศ. 2559 – 2560) แผนประจักษ์รัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2559- 2560 ซึ่งจะบูรณาการและขับเคลื่อนไปพร้อมกับการกิจของกระทรวงยุติธรรมโดยเฉพาะศูนย์ยุติธรรมชุมชนซึ่งจะลงสู่พื้นที่

1.4 กรอบทิศทางแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2560

1.4.1 จุดมุ่งหมาย

ลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและนำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน

1.4.2 กรอบทิศทาง

1) แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2558- 2562 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558

(1) ให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงาน เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ประสานการปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากร และติดตามประเมินผลของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดประจำปีให้สอดคล้องรองรับกับแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2558 เป็นต้นไป

(3) ให้กระทรวงยุติธรรมบูรณาการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2558 -2562 ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดทำตารางแสดงแผนการดำเนินงานในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานเสนอนายกรัฐมนตรีทราบต่อไปด้วย

2) แผนประสานสอดคล้องการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2558 เห็นชอบแผนประสานสอดคล้องการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงบทบาทภารกิจของหน่วยงาน การประสานงานระหว่างหน่วยงานในแต่ละกิจกรรมและห้วงระยะเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือของฝ่ายนโยบายและฝ่ายบริหารในการอำนวยความสะดวก กำกับติดตามการดำเนินงานให้ปฏิบัติตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ มาตรการ/แนวทางที่กำหนด

1.4.3 เป้าหมาย

กำหนดเป้าหมายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ เป้าหมายผลลัพธ์ภาพรวม เป้าหมายการพัฒนามาตรการและเป้าหมายการบูรณาการเชิงพื้นที่ ได้แก่

1) เป้าหมายผลลัพธ์ภาพรวม คือ ลดปัญหาเสพติด สังคมปลอดภัยจากยาเสพติด พลังประชารัฐร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

2) เป้าหมายการพัฒนามาตรการ 3 มาตรการ คือ

(1) พัฒนามาตรการปราบปรามยาเสพติดให้มีขีดความสามารถควบคุมการผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ การจำแนกผู้ค้ายาเสพติดออกจากผู้เสพและดำเนินการสืบสวนปราบปรามดำเนินคดีกับผู้ผลิต ผู้ค้า และตัวการรายสำคัญ

(2) พัฒนาการบำบัดรักษา ให้มีคุณภาพมาตรฐานผู้เสพ/ผู้ติด สามารถเข้าถึงและเข้ารับบริการได้ง่าย และพัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพยาเสพติด โดยถ่ายโอนภารกิจการบำบัดรักษาทุกระบบให้กระทรวงสาธารณสุขเข้าดูแลรับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

(3) พัฒนามาตรการป้องกัน การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันเชิงรุก กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มประชาชนทั่วไป

3) เป้าหมายการบูรณาการเชิงพื้นที่

(1) สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด 105 หมู่บ้าน/ชุมชน 13 ตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

(2) ขยายหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยมีจำนวนและการกระจายที่เหมาะสม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านและชุมชน บนพื้นฐานการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.4.4 แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558 – 2562 ระดับชาติ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาความมั่นคงปลอดภัยของมนุษยชาติ (Human security) และยาเสพติดเป็นตัวการที่สำคัญในการบ่อนทำลายกำลังทรัพยากรบุคคลของชาติ ความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดจะเป็นตัวแปรที่สำคัญให้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกรัฐบาลที่ผ่านให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับที่สูงมาก โดยการกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ (National agenda) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (Protective regulatory policy)

ในอนาคตปัญหายาเสพติดยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

1.4.5 การประเมินสถานการณ์

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อปัญหายาเสพติดในระดับประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อสถานการณ์ยาเสพติดในอนาคตหลายประการ กล่าวคือ

1) แนวโน้มสถานการณ์ปัญหาเสพติดในระดับประเทศ

จากการประมวล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่มีทำให้เห็นแนวโน้มปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่ที่มีความรุนแรงมากขึ้น และเกิดขึ้นในทุกๆภาคของประเทศไทย ซึ่งปัญหาใน แต่ละภาค ได้แก่ **พื้นที่ภาคเหนือ** มียาเสพติดจำนวนมากลักลอบตามแนวชายแดนเพื่อคอยังหว่าโอกาสที่จะนำเข้ามาในประเทศไทย พื้นที่นำเข้ายาเสพติดหลักยังคงเป็นพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย **พื้นที่ภาคกลาง** ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญมีการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดปริมณฑล พระนครศรีอยุธยา สระบุรี โดยมีจำนวนโรงงานและแรงงานเข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้น **พื้นที่ภาคตะวันออก** ยังมีการนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน การค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่ท่องเที่ยว และพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม การแพร่ระบาดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน **พื้นที่ภาคตะวันตก** ยังคงถูกใช้เป็นพื้นที่พักยาเสพติดและกระจายยาเสพติดไปยังพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดในพื้นที่ภาคตะวันตกเป็นเส้นทางในการลักลอบลำเลียงยาเสพติดทั้งจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางลงสู่พื้นที่ภาคใต้ **พื้นที่ภาคใต้** ยังคงมีการลักลอบลำเลียงยาเสพติดจากภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้าสู่พื้นที่ภาคใต้ การค้าและแพร่ระบาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอเมืองและเมืองสำคัญ เช่น อำเภอสุโขทัย-ลกจังหว็ดนราธิวาส อำเภอสะเตาะและหาดใหญ่จังหวัดสงขลา มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด โดยเฉพาะ Club Drugs และไอซ์จากประเทศมาเลเซีย ส่วนมากนำเข้ามาสเพื่อการไปเที่ยวในสถานบริการ/สถานบันเทิง เพราะพื้นที่ภาคใต้เป็นพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และ**พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** มีสถานการณ์การผลิตยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มปริมาณมากขึ้นเนื่องจากเป็นพื้นที่ติดชายแดน และเป็นปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เป็นเหตุให้ยังคงมีความต้องการระบายยาเสพติดจากกลุ่มผู้ผลิตและนักค้ายาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้าน และยังคงมีความพยายามลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดนอยู่ตลอดเวลา สืบเนื่องจากพื้นที่นำเข้าทางภาคเหนือถูกกดดันอย่างหนักจากเจ้าหน้าที่ การลักลอบนำเข้ายาเสพติดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะจังหวัดเลยและหนองคาย อุบลราชธานี มุกดาหาร อำนาจเจริญ หมู่บ้านชุมชนตามแนวชายแดนถูกใช้เป็นแหล่งพักยาเสพติด และยังมีกลุ่มนักค้ารายย่อยในพื้นที่ รวมทั้งกลุ่มรับจ้าง/ขนและลำเลียงยาเสพติดตามความต้องการของกลุ่มนายทุนทั้งในและนอกพื้นที่ การค้าและแพร่ระบาดยาเสพติดยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูง กลุ่มผู้เสพยาใหม่ยังคงเพิ่มสูงขึ้น กลุ่มผู้ใช้

แรงงานในภาคเกษตรกรรมยังมีความเชื่อว่าการเสพยาบ้าสามารถช่วยให้มีแรงทำงานได้ ซึ่งส่งผลต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีนักค้ารายย่อยในพื้นที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา

พื้นที่จังหวัดยโสธรอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดมุกดาหารและจังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งทั้ง 3 จังหวัด เป็นพื้นที่แหล่งพักยาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว) ทำให้มีการลักลอบนำเข้ามาทางพื้นที่ชายแดน และพักไว้ตามหมู่บ้านแนวชายแดน จนกระทั่งเข้าสู่พื้นที่จังหวัดยโสธร ยาเสพติดที่ลักลอบนำเข้ามาพบทั้งยาบ้า ไอซ์ และกัญชาแห้ง การค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงมีอยู่โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอเมืองและอำเภอขนาดใหญ่ในจังหวัด โดยยาบ้า กัญชา สารระเหย และไอซ์ ยังคงพบการแพร่ระบาดมากในพื้นที่ ผู้เสพยาบ้าใหม่ (มีการใช้ยาเสพติดระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) มีอัตราสูงเฉลี่ยร้อยละ 10.36 กลุ่มเยาวชนที่ไม่อยู่ในระบบการศึกษาจะมีความเสี่ยงสูงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่ากลุ่มที่อยู่ในระบบการศึกษาถึง 5 เท่า และอำเภอคำเขื่อนแก้วก็เป็นอำเภอขนาดใหญ่ มีจำนวน 115 หมู่บ้าน 13 ตำบล ชุมชนส่วนมากก็เป็นชุมชนชนบทที่ห่างไกลความเจริญ และมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีการค้าระดับรายย่อยอยู่ในชุมชน โครงสร้างการค้าและการเสพยาเสพติดขยายตัวเข้าไปในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษามากขึ้น ตัวยาเสพติดจะมีความหลากหลายมากขึ้น มีการดัดแปลงตัวยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น ซึ่งยาบ้ายังคงเป็นตัวยาหลัก รองลงมาได้แก่ ผีน ส่วนตัวยาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นได้แก่ ไอซ์ เฮโรอีน และสารระเหย พื้นที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย สถานศึกษา รองลงมาได้แก่ สถานบันเทิง โຕະສຸນິກເກອຣ໌/โຕະພັນบอล/ร้านค้าแอบแฝง และร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่านักค้ารายย่อย นักค้ารายกลางและรายสำคัญที่ยังไม่ถูกจับกุมยังอยู่ในพื้นที่และยังมีการเคลื่อนไหวอยู่อย่างต่อเนื่อง กลุ่มนักค้ายาเสพติดที่ยังคงมีบทบาทสำคัญ ได้แก่ เครือข่ายนักโทษในเรือนจำ กลุ่มนักค้ารายเก่า ยังมีเจ้าหน้าที่รัฐที่เข้าไปมีผลประโยชน์และเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติดในพื้นที่ กลุ่มการค้ายาเสพติดใหม่ๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะผู้เสพยาพัฒนาตนเองเป็นนักค้ารายใหม่ ยังมีพื้นที่เสี่ยงมากมายหลายแหล่งที่เอื้ออำนวยต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด อย่างเช่น สถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ที่พักอาศัย เริงพาณิชย์ ร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต และมีปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่นำไปสู่วงจรปัญหาเสพติด ยังมีชุมชนที่เป็นแหล่งจำหน่ายและแพร่ระบาดของยาเสพติดกระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว

2) ผลกระทบของปัญหายาเสพติด

สำหรับผลกระทบจากปัญหายาเสพติดมีทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพอนามัย การศึกษา สุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป รวมถึงประเทศชาติโดยรวม กล่าวคือ

(1) *ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ* ถ้านำข้อมูลประมาณการผู้เสพยาเสพติดที่ได้จากการประมวลผลการจับกุมและการนำผู้เสพเข้าสู่กระบวนการบำบัดโดยวิธี Capture - Recapture ในปี 2556 จะมีตัวเลขประมาณการอยู่ที่ 2,521,299 คน ซึ่งในจำนวนคนที่เกี่ยวข้องเหล่านี้อย่างน้อยจะต้องเสียเงินไปกับการซื้อยาเสพติดวันละ 250 บาทต่อวัน (ประมาณการยาบ้า 1 เม็ดต่อวัน) เท่ากับสูญเงินไปถึงวันละ 625 ล้านบาทต่อวัน และใน 1 ปีจะเป็นเงินถึง 228,125 ล้านบาท ในขณะที่หากมองว่าบุคคลที่เป็นผู้เสพยาเสพติดเหล่านี้ไม่สามารถประกอบสัมมาอาชีพได้ตามปกติก็เท่ากับสูญเสียรายได้อีกวันละ 300 บาท รวมมูลค่าของการสูญเสียดังกล่าวเป็นจำนวนเงินถึง 501,875 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้รัฐยังต้องสูญเสียบประมาณไปกับการบำบัดฟื้นฟูฯ และช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพปีละไม่ต่ำกว่า 2,000 ล้านบาท

(2) *ผลกระทบด้านสังคม* จากการสำรวจความต้องการของประชาชน ในปี 2556 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ประชาชนร้อยละ 34.2 ระบุว่า หมู่บ้าน/ชุมชน ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาน้ำท่วม ร้อยละ 26.8 และความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ 25.6 ผลการสำรวจติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในปี 2556 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า ปัญหาที่สร้างความเดือนร้อนให้แก่คนในชุมชนหรือหมู่บ้านมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น (ร้อยละ 42.3) รองลงมาคือ ปัญหายาเสพติด (ร้อยละ 35.9) และปัญหาเศรษฐกิจ (ร้อยละ 27.2) นอกจากนี้ยังมีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้วไปก่ออาชญากรรมต่างๆ ในปี 2556 มีถึง 127,481 คน คิดเป็นร้อยละ 18 โดย 5 อันดับแรกของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดแล้วไปก่ออาชญากรรมอื่นๆ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นการจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ ร้อยละ 29.5 การทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 17.64 การพนัน ร้อยละ 14.49 พ.ร.บ.อาวุธปืน ร้อยละ 10.21 และพ.ร.บ.จราจร ร้อยละ 9.79

(3) *ผลกระทบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ* เนื่องจากปริมาณคดียาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบโดยตรงต่อกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบตั้งแต่ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และคุมประพฤติ กลายเป็นภาระค่าใช้จ่ายของรัฐเพิ่มสูงขึ้น และส่งผลกระทบต่อต้นทุนของกระบวนการยุติธรรมด้วย

3) ประเด็นท้าทาย

(1) *ด้านอุปทานยาเสพติด* ตัวยาเสพติดหลักดันให้เกิดวงจรปัญหา ยาเสพติดทั้งการผลิต นำเข้า ส่งออก ค้า และแพร่ระบาด ในขณะที่ผู้ค้ายาเสพติดมีทั้งองค์การ อาชญากรรมข้ามชาติ เครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด และระดับพื้นที่ การที่เครือข่ายการค้ายาเสพติดมีความเชื่อมโยงกันทั้งในประเทศต้นน้ำ ประเทศกลางน้ำ และ ประเทศปลายน้ำ กลายเป็นโจทย์ปัญหาด้านการลดอุปทานยาเสพติดที่ทำนายทุกประเทศที่เกี่ยวข้อง

(2) *ด้านต่างประเทศ* การดำรงอยู่ของแหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศ ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยจะดำเนินการเชิงรับและเชิงรุกอย่างไร รวมทั้งมาตรการดำเนินงานระดับอาเซียนเพื่อให้เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียนและบรรลุนิติสัมพันธ์เขตปลอดยาเสพติดอาเซียน

(3) *ด้านอุปสงค์ยาเสพติด* ยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ยาเสพติด หลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้ใช้ผู้เสพผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากที่ยังไม่เข้าสู่ กระบวนการบำบัดรักษาฟื้นฟู ยังมีการขยายตัวของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่เกิดขึ้นเรื่อยๆ ก่อให้เกิดความต้องการใช้ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ความต้องการในการเสพยาเสพติดยังไม่มี แนวโน้มลดลง และกลายเป็นตลาดรองรับปริมาณยาเสพติด ปัญหาผู้ติดยาเสพติดส่งผลกระทบ โดยตรงต่อความมั่นคงของชาติ ทำให้สูญเสียความสามารถทางการแข่งขันและสูญเสียโอกาสใน การพัฒนาประเทศ การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เร่งด่วนที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งรีบดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็วที่สุดเพื่อลดอุป สสงค์ของยาเสพติดในประเทศไทย

(4) *ด้านกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด* จะมีมาตรการ ดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไรในการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดใน กลุ่มเป้าหมายที่มีโอกาสเสี่ยงสูงต่อการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านยาเสพติด รวมทั้ง การป้องกันมิให้มีผู้เข้าสู่วงจรการเสพยาเสพติด

(5) *ด้านปัจจัยสภาพแวดล้อม* จะปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาสภาพแวดล้อม อย่างไรเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้ที่ผ่านกระบวนการยุติธรรมและผู้ผ่าน กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ มิให้เป็นเหตุปัจจัยและเงื่อนไขของการดำรงอยู่และ การขยายตัวของปัญหายาเสพติด รวมทั้งจะสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการแก้ปัญหา ยาเสพติดระยะยาวได้อย่างไร

(6) *ด้านการมีส่วนร่วม* ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่ประชาชนทุกคนได้รับผลกระทบไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จะส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างไร จะสร้างกระบวนการเห็นชอบร่วมกันของทุกฝ่ายหรือเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกภาคส่วนได้หรือไม่ จะบริหารจัดการการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร

(7) *ด้านการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา* จะทำอย่างไรให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจตั้งแต่ต้น และจะบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้มีเอกภาพ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างไร

1.4.6 แนวคิดและทิศทาง

1) แนวคิดหลัก

(1) *ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People center)* เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่ดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

(2) *แก้ปัญหาในเชิงพื้นที่ (Area based approach)* โดยกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(3) *ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Participation oriented)* ในกระบวนการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล

(4) *แก้ปัญหาแบบองค์รวม (Holistic approach)* ด้วยการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบ ครบวงจร

(5) *สร้างความสมดุลของยุทธศาสตร์ (Balance approach)* ทั้งด้านการลดอุปสงค์ยาเสพติด (Demand reduction strategy) และการลดอุปทานยาเสพติด (Supply reduction strategy)

(6) *เน้นผลสัมฤทธิ์เชิงคุณภาพ (Result based management)* โดยกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดผลการดำเนินงานอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

2) ทิศทาง

(1) *ควบคุมความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหาเสพติดเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับสังคม* โดยมุ่งลดอัตราเสี่ยงต่อยาเสพติดของกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ลดผู้เสพรายใหม่ผู้กระทำความผิดรายใหม่

(2) *สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดจากทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดพลังแผ่นดิน ความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในระยะยาว*

1.4.7 วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

1) วิสัยทัศน์

สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพ และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี 2562

2) พันธกิจ

(1) มุ่งเสริมสร้างพลังทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้สังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด

(2) มุ่งส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับอาเซียนในการควบคุมและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

3) เป้าประสงค์

(1) เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันยาเสพติดทุกคน

(2) หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการมีความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด

(3) เด็ก เยาวชน ประชาชน ชุมชน ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและร่วมเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

(4) ทำลายเครือข่ายการค้าและองค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ลดพื้นที่ปลูกพืชเสพติด และทำลายแหล่งผลิต

(5) ผู้เสพผู้ติดได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างมีมาตรฐาน

(6) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของอาเซียน

4) วัตถุประสงค์

(1) เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. 2558 -2562 เป็นแผนชี้นำในการดำเนินงานควบคุมปัญหาเสพติดและลดระดับความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดระยะ 5 ปี

(2) เพื่อบูรณาการนโยบายยุทธศาสตร์ แผนแม่บท และแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมุ่งไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนในระยะยาว

(3) เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ประสานการปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากร และติดตามประเมินผลสำหรับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

5) จุดเน้นยุทธศาสตร์

เน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคที่เกี่ยวข้อง
เพื่อบูรณาการไปสู่การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

- (1) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน
มิให้เป็นผู้เสพยาใหม่
- (2) เสริมสร้างมาตรฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเป้าหมาย
ต่างๆ
- (3) เสริมสร้างความร่วมมือด้านการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และ
เคมีภัณฑ์ตามแนวชายแดน
- (4) พัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติร่วมกันใน
กระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน
- (5) พัฒนาขีดความสามารถ (เครื่องมือ เทคโนโลยี บุคลากร) ทั้งด้าน
การปราบปราม การป้องกัน การตรวจพิสูจน์ และการบำบัดรักษา
- (6) พัฒนาความเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

6) ตัวชี้วัด

- (1) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสูงขึ้น โดยวัด
จากคดีที่เกิดกับชีวิต ร่างกายและเพศ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดียาเสพติด มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- (2) สามารถควบคุมและลดปัญหายาเสพติดได้มากกว่าปีที่ผ่านมา
- (3) ระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาพรวมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

**1.4.8 แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ.
2558-2562 จังหวัดยโสธร**

1) วิสัยทัศน์

“เป็นเมืองบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ครบวงจร”

2) พันธกิจ

- (1) สนับสนุนและพัฒนาเครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (2) สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

- 3) ยุทธศาสตร์
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการปราบปรามและสกัดกั้นการค้ายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการบริหารจัดการปัญหาเสพติดอย่างมีคุณภาพ
- 4) เป้าประสงค์
- (1) เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันยาเสพติด
- (2) หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษาและสถานประกอบการมีความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด
- (3) เด็ก เยาวชน และประชาชน ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- (4) เครือข่ายการค้ายาเสพติดถูกทำลาย
- (5) ผู้เสพผู้ติดได้รับการฟื้นฟูอย่างมีมาตรฐาน
- 5) ตัวชี้วัด (ภาพรวม)
- (1) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสูงขึ้น ทั้งนี้ โดยวัดจากคดีที่เกิดกับชีวิตร่างกาย และเพศ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดียาเสพติด มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- (2) สามารถควบคุมและลดปัญหาเสพติดได้มากกว่าปีที่ผ่านมา
- (3) ระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของจังหวัดยโสธร ในภาพรวมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
- 6) กลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์
- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ 1 สร้างภูมิคุ้มกันในทุกกลุ่มเป้าหมาย
- กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด
- ดังนั้น จากแผนยุทธศาสตร์ที่ 1 เรื่อง ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน จะนำไปสู่ความสำเร็จและสอดคล้องกับกลยุทธ์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้อย่างยั่งยืน

7) ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
5 ปี พ.ศ. 2558 – 2562 จังหวัดยโสธร กับยุทธศาสตร์ระดับชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่าง
ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วย

(1) เป้าหมายยุทธศาสตร์

ก. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเป้าหมายกลุ่มต่าง ๆ

ข. กลุ่มเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ครอบครัวที่มี
บุคคลในครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ค. สร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน โรงเรียน และสถาน
ประกอบการในการ ป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ง. สร้างและพัฒนาสภาวะแวดล้อมเพื่อควบคุมพื้นที่ปัญหา และ
เหตุปัจจัยหรือเงื่อนไขของปัญหาเสพติด

จ. ส่งเสริมและสนับสนุนสภาวะแวดล้อมเพื่อพัฒนาพื้นที่บวก
เพิ่มปัจจัยบวก

ฉ. ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนมีความเข้มแข็งเอาชนะปัญหาเสพติดและ
มีกลไกในการเฝ้าระวังปัญหา (908 หมู่บ้าน/ชุมชน)

ช. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งพัฒนาผู้กองทุนแม่ของแผ่นดินอำเภอละ
1 แห่ง หรืออำเภอที่มีหมู่บ้าน/ชุมชนครบ พัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน บูรณาการสู่
เศรษฐกิจพอเพียง

(2) กลยุทธ์

ก. สร้างภูมิคุ้มกันในทุกกลุ่มเป้าหมาย

ข. สร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด

(3) แนวทาง

ก. แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา

ก) บูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งระดับอำนาจการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

ข) กัดกรองกลุ่มเป้าหมายตามระดับพฤติกรรมเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละระดับ

ค) ส่งเสริมและสนับสนุนสื่อ ข้อมูล องค์ความรู้ และการพัฒนาแก่บุคลากรและกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

ง) ส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมป้องกันฯ

ข. แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

ก) บูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งระดับอำนาจการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

ข) ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มแรงงานในระบบ นอกกระบบ และแรงงานข้ามชาติ

ค) ส่งเสริมและสนับสนุน สื่อข้อมูล องค์ความรู้ และการพัฒนาแก่บุคลากรและกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

ง) ส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมป้องกันยาเสพติด

ค. แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยงครอบครัวเสี่ยง

ก) เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพให้เข้าถึงชุมชนอย่างกว้างขวางเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง ครอบครัวเสี่ยง และประชาชนทั่วไป

ข) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันให้ความคุ้มครองหรือช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่มีปัญหา หรือกำลังมีปัญหา

ค) สร้างระบบเฝ้าระวังเดือนภัยสำหรับครอบครัวและเด็ก
กลุ่มเสี่ยงโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม สร้างระบบเครือข่ายครอบครัว

ง) สร้างทักษะการดำเนินชีวิตที่อยู่ในภาวะความเสี่ยงต่างๆ
โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ง. แนวทางการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาเสพติด

ก) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคที่เกี่ยวข้องเพื่อการรณรงค์

ข) พัฒนากลไกการทำงานรณรงค์ประชาสัมพันธ์

ค) พัฒนาองค์ความรู้เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานรณรงค์สร้าง

ภูมิคุ้มกันยาเสพติด

ง) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการสื่อสารรณรงค์

ประชาสัมพันธ์

จ) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นตัวแบบที่ดี เป็นสัญลักษณ์

เป็นบุคคลในอุดมคติได้มี บทบาทที่สำคัญในการรณรงค์เพื่อป้องกันยาเสพติด

ฉ) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงผลกระทบเชิงลบสำหรับ

ผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

จ. แนวทางการสร้างสถานะแวดล้อมเพื่อควบคุม ป้องปราม และ

ป้องกันปัญหาเสพติด

ก) การควบคุมพื้นที่เสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง

ข) การเพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปัจจัยบวก

ค) การป้องกันเชิงรุก

ฉ. แนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและ
นามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างยั่งยืน

ก) ชุมชน

(ก) พัฒนาศักยภาพในการค้นหาผู้เสพผู้ติดในพื้นที่เพื่อ

นำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา

(ข) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง

ครอบครัว และชุมชนเพื่อจูงใจให้ผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษา

(ค) ดำเนินการทุกรูปแบบให้ผู้เสพผู้ติดเห็นความสำคัญใน

การเข้ารับการบำบัดรักษา

(ง) หาวิธีการเข้าถึงครอบครัวผู้เสพ หาวิธีจูงใจให้เข้ารับ
การบำบัดรักษา

(จ) สร้างทัศนคติที่ดีให้กับสาธารณชนยอมรับผู้ผ่านการ
บำบัดรักษา

ข) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ก) ให้ท้องถิ่นมีบทบาทอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบใน
การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ชัดเจน

(ข) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน
และภาคประชาสังคมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น การป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินชุมชน

ค) สถาบันศาสนา

(ก) ใช้มาตรการทางด้านศาสนาในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(ข) ผู้นำศาสนาสอดแทรกประเด็นปัญหายาเสพติดควบคู่
ไปกับการสอนหลักศาสนา

(ค) จัดการเรียนการสอนธรรมศึกษาในสถานศึกษา

(ง) จัดกิจกรรมให้คนในทุกศาสนาทำกิจกรรมร่วมกัน

ง) สื่อมวลชน

(ก) ส่งเสริมการใช้สื่อสารมวลชนในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติด

(ข) สนับสนุนให้สื่อมวลชนเสนอสื่อที่สร้างสรรค์ชีวิต

ครอบครัวและชุมชน เสนอความเห็นที่สร้างสรรค์แก่สังคม

(ค) เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพให้เข้าถึงชุมชนอย่างกว้างขวาง

ช. แนวทางการสร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของ
ภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ซ. แนวทางการสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการควบคุม
ปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่ในระยะยาว

ก) การสร้างครอบครัวเข้มแข็ง

(ก) จำแนกประเภทครอบครัวเพื่อกำหนดเป้าหมายการ
ดำเนินงานและกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาเสพติด

(ข) สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ครอบครัว สร้างความมั่นคงของ
ครอบครัว สนับสนุนคุณภาพชีวิตของครอบครัว เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

ข) การสร้างสถานศึกษาเข้มแข็ง

(ก) สร้างภูมิคุ้มกัน รู้วิธีป้องกันตนเองจากภัยยาเสพติด
และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

(ข) สร้างสถานศึกษาปลอดยาเสพติด

ค) การสร้างสถานประกอบการเข้มแข็ง

(ก) สร้างความตระหนักของผู้ประกอบการในการป้องกัน
ยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ

(ข) เฝ้าระวังระดับการบังคับใช้กฎหมายในสถานประกอบการ

ง) การเสริมสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง

(ก) วิเคราะห์สถานะหมู่บ้านชุมชน จำแนกพื้นที่เป้าหมาย
เป็นหมู่บ้านชุมชนที่ไม่มีปัญหาเสพติด หมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหาเสพติดเบาบาง หมู่บ้านชุมชน
ที่มีปัญหาเสพติดปานกลาง และหมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหาเสพติดรุนแรง ทั้งพื้นที่ในชุมชนเมือง
ชุมชนชนบท และชุมชนชายแดน

(ข) พัฒนาหมู่บ้านชุมชน ไปสู่หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง
เอาชนะยาเสพติด หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน หมู่บ้านกองทุนแม่ของ
แผ่นดิน ศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน บูรณาการสู่เศรษฐกิจพอเพียง

จ) การสร้างภาคประชาชนเข้มแข็ง

(ก) สนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในแต่ละพื้นที่โดย
ความสมัครใจ สนับสนุนองค์กรภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนและท้องถิ่น

(ข) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ
ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(4) ตัวชี้วัด

ก. สัดส่วนการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชนรายใหม่ลดลง
เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่รับรู้และเข้าใจการรณรงค์ป้องกัน
ยาเสพติดเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ค. พื้นที่เสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงในจังหวัดลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ง. สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด

จ. สัดส่วนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดมีคุณภาพชีวิต
ที่ดีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

(5) หน่วยงานรับผิดชอบ ประกอบด้วย

ก. ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

ข. ที่ทำการปกครองอำเภอทุกแห่ง

ค. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดยโสธร

ง. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยโสธร

จ. สำนักงานจังหวัดยโสธร

ฉ. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

ช. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1

ซ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2

ฅ. สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 28

ญ. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

จังหวัดยโสธร

ฎ. สถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในพื้นที่

จังหวัดยโสธร

ฏ. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร โรงพยาบาลประจำจังหวัด/

อำเภอ

ฐ. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดยโสธร สถานีตำรวจภูธรภายใน

จังหวัดยโสธร

ฑ. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดยโสธร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงาน

นิตย์ จันทวี (2545: น. 26) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงาน จะต้องประกอบด้วย บทบาทของผู้นำ ทักษะของสมาชิกกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม ระเบียบข้อบังคับกิจกรรมและแผนงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิก ผลตอบแทนที่สมาชิกกลุ่มได้รับและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการได้รับสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ ด้วย

ไวริช และคูนซ์ (Wehrich & Koontz 1993: p. 20) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงาน โดยที่มนุษย์รวมกลุ่มกันทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ต้องอาศัย การบริหารจัดการ บทบาทของผู้บริหารหรือการนำองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการประสานความพยายามของแต่ละบุคคล ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีความรับผิดชอบต่อการรวบรวมและใช้ทรัพยากรขององค์กร

Wikipedia กล่าวถึงคุณภาพชีวิตว่าเป็นความอยู่ดีมีสุข (well-being) ของบุคคลและสังคม องค์การอนามัยโลกกล่าวถึง คุณภาพชีวิตว่าเป็นความพึงพอใจและการรับรู้สถานะของบุคคลในการดำเนินชีวิต โดยจะสัมพันธ์กับความคาดหวัง เป้าหมายของบุคคล วัฒนธรรม ค่านิยมมาตรฐานของสังคม รวมถึงการเมืองการปกครอง

บุญเลิศ จิตตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในขั้นตอนต่างๆของการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญา การรับรู้ สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ, 2557: น. 252) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การทำงานของประชาชนร่วมกับกลุ่ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยความร่วมมือร่วมใจ โดยการกระทำดังกล่าวในห้วงเวลาและลำดับเห็นการที่ทรงประสิทธิภาพคือ ถูกจังหวะและเหมาะสมกับทั้งกระทำการงานดังกล่าวด้วยความรู้สึกผูกพันให้ประจักษ์ว่าเชื่อถือได้ แสดงว่าการมีส่วนร่วมเป็นผลของความร่วมมือร่วมใจ การประสานงานและความรับผิดชอบ

Franklyn Lisk (อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ, 2557: น. 253) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมในมุมมองที่กว้างว่า เป็นการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของประชาชนในการดำเนินงานการตัดสินใจในทุกระดับ และทุกรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และโดยเฉพาะในบริบทของกระบวนการวางแผนที่มีการกำหนดรูปแบบ แนวคิดการมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับการเข้า

ร่วมของมวลชนอย่างกว้างขวาง ในการเลือกการบริหารและการประเมินผลของแผนงานแลโครงการต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งการยกระดับความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น

วันรัศมี มิ่งมณีนาคิน (อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ, 2557: น. 253) ได้ให้ความแตกต่างระหว่างการร่วมมือและการมีส่วนร่วม โดยระบุว่า การมีส่วนร่วมจะต้องคู่กับความรู้สึกเป็นเจ้าของ คนอื่นที่เข้ามาด้วยกันถือว่าเป็นการให้ความร่วมมือ การมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนา อันได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์ชุมชน การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การเลือกวิธีและวางแผนในการแก้ปัญหา การดำเนินงานตามแผน และขั้นสุดท้ายคือ การติดตามและประเมินผล

พวงทอง ไกรพิบูลย์ (2560) ได้สรุป คุณภาพชีวิตว่า เป็นภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทั้งของตนเอง (ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ) และของสังคม ทั้งนี้ครอบคลุมไปถึง ความปลอดภัย สิทธิ และเสรีภาพ ส่วนในทางการแพทย์มองคุณภาพชีวิตว่าหมายถึง สภาพร่างกาย และจิตใจที่มั่นคงแข็งแรง มีความพอใจ สุขใจ สุขกาย และมีความสุข ทั้งนี้คุณภาพชีวิตจะถูกคุกคามด้วยโรคและภาวะผิดปกติต่างๆ ของร่างกายและจิตใจ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด มีดังนี้

สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี (2551) การศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ปัญหาเสพติดเป็นวิฤตของชาติ ที่ทำให้รัฐบาลต้องกำหนดเป็นนโยบายหลัก และวาระแห่งชาติ ที่ทุกหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะลำพังรัฐบาล กระทรวง/ทบวง/กรม สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตำรวจ ย่อมไม่มีพลังมากเพียงพอต่อปัจจัยเสี่ยงด้านยาเสพติด พลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถช่วยผลักดันให้เอาชนะปัญหาสุขภาพเสพติดได้ การศึกษาครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน และเพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 10 แห่ง

รวมจำนวน 214 คน ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ มอร์แกน (Krejcie and Morgan) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ f-test (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมและด้านการลงทุนและปฏิบัติงาน และมีปัญหาในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดตามและประเมินผล

2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน

(1) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ดำรงตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มนายก/รองนายก/สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/พนักงานประจำองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

(3) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่วนใหญ่บุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด มากกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 1 ปี และตั้งแต่ 1-5 ปี

3) แนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องภัยของยาเสพติดแก่ผู้ปกครองหรือเยาวชนทั่วไปหรือกลุ่มเสี่ยง โดยให้สถาบันการศึกษาและตำรวจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ รมณรงค์และเผยแพร่ถึงอันตรายของยาเสพติดให้ประชาชนได้รับทราบเป็น

ประจำ ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การแข่งขันกีฬาในตำบล เป็นต้น และควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องยาเสพติดให้มากกว่าเดิม

โดยสรุป บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมและด้านการลงทุนแลปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการติดตามและประเมินผล มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อเสนอเทศที่ได้เป็นประโยชน์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาให้หน่วยงานมีการติดตามและประเมินผลการป้องกันปัญหาเสพติดมากขึ้นเพื่อจะให้ชุมชนจัดตั้งซึ่งยาเสพติดและให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดคุณภาพที่ดีต่อไป

ปรเมษฐ์ ศรีประเทศ (2556) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด กรณีศึกษาตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน โดยคัดเลือกประชากรที่มีอัตราเสี่ยงในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในพื้นที่ตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี จาก 9 หมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31-40 ปี สถานภาพสมรสแล้ว มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป โดยอาศัยอยู่ในท้องถิ่น 15 ปีขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาการป้องกันยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการป้องกันยาเสพติดด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการป้องกันยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการป้องกันยาเสพติด ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันปัญหา กรณีศึกษาตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 7 ประการ และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่า ควรส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในชุมชนให้หน่วยงานอื่นทราบ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมไปสู่กิจกรรมที่เข้าช้อนมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการป้องกันยาเสพติดในระดับประเทศ และมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัมพร ภูแก้ว (2556) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพและระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลให้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สถิติ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่มและใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดระดับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีส่วนร่วมเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศต่างกันมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและเมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กฤษณา นาคประสิทธิ์ (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

แบบสอบถามเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, ANOVA (F-test) และการเปรียบเทียบคู่โดยใช้ด้วยวิธี Scheffe ผลการวิจัยพบว่า

(1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมจัดทำแผน/โครงการในการป้องกันปัญหาเสพติด คนในชุมชน ร่วมวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหาเสพติดในชุมชนและเสนอปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติด ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือน้อยสุด เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียงปัจจัยด้านอายุที่มีส่วนในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(2) การมีส่วนร่วมในการลงทุนละปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาผู้ปกครอง/เยาวชนที่ติดสิ่งเสพติดและการมีส่วนร่วมผลักดันแหล่งมั่วสุมสิ่งเสพติดออกจากชุมชนมีการให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของรัฐตามสื่อต่างๆ มีส่วนร่วมติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของรัฐตามสื่อต่างๆ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านอายุ มีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ปัจจัยด้านสถานภาพ ระดับการศึกษาและด้านอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(3) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ ประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนน้อยมาก ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน การติดตามผล และการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและปัจจัยด้านอาชีพมีระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการป้องกันยาเสพติดโดยตรง ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งหมด 13 ตำบล รวม 115 หมู่บ้าน มีประชากรจำนวนรวมทั้งสิ้น 3,515 คน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ที่	ตำบล	จำนวน หมู่บ้าน	จำนวน ประชากร	จำนวนประชากรที่มีประสบการณ์ ในการป้องกันปัญหาเสพติด				รวมจำนวน ทั้งสิ้น
				ผู้ใหญ่บ้าน (คน)	กรรมการ (คน)	ผู้ปกครอง (คน)	เยาวชน กลุ่มเสี่ยง (คน)	
1	ลุมพุก	15	8,619	15	60	120	280	475
2	ดงแคนใหญ่	13	7,643	13	52	100	250	415
3	กู่จาน	12	5,584	12	48	90	230	380
4	ข่อย	11	6,566	11	44	80	200	335
5	สงเปือย	9	4,292	9	36	60	180	285
6	ทุ่งมน	9	5,996	9	36	60	180	285
7	นาแก	8	3,609	8	32	50	150	240
8	แคนน้อย	7	3,483	7	28	40	130	205
9	ดงเจริญ	7	3,652	7	28	40	130	205
10	กุดกุง	7	4,576	7	28	40	130	205
11	เหล่าไฮ	6	2,825	6	24	30	110	170
12	นาคำ	6	2,627	6	24	30	110	170
13	โพนทัน	5	3,372	5	20	20	100	145
รวม		115	62,844	115	460	760	2,180	3,515

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ การสุ่มประชากรในเขตอำเภอคำเขื่อนแก้ว ทั้งหมด 13 ตำบล 115 หมู่บ้านๆ ละ 5 คน โดยแบ่งประชากรเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1.2.1 ผู้ใหญ่บ้าน จำนวนหมู่บ้านละ 1 คน
- 1.2.2 กรรมการหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านละ 1 คน
- 1.2.3 ผู้ปกครอง จำนวนหมู่บ้านละ 1 คน
- 1.2.4 เยาวชนกลุ่มเสี่ยง จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิแบ่งสัดส่วน ตามประเภทของประชากรที่ระบุข้างต้นในเขตอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 575 คน ตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรผู้ตอบแบบสอบถามในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ที่	ตำบล	หมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	กรรมการ	ผู้ปกครอง	เยาวชน	รวมจำนวน แบบสอบถาม
			หมู่บ้านละ 1 คน	หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน	หมู่บ้านละ 1 คน	กลุ่มเสี่ยง หมู่บ้านละ 2 คน	
1	ลุมพุก	15	15	15	15	30	75
2	ดงแคนใหญ่	13	13	13	13	26	65
3	คูจาน	12	12	12	12	24	60
4	ย่อ	11	11	11	11	22	55
5	สงเปือย	9	9	9	9	18	45
6	ทุ่งมน	9	9	9	9	18	45
7	นาแก	8	8	8	8	16	40
8	แคนน้อย	7	7	7	7	14	35
9	ดงเจริญ	7	7	7	7	14	35
10	กุดกุง	7	7	7	7	14	35
11	เหล่าไฮ	6	6	6	6	12	30
12	นาคำ	6	6	6	6	12	30
13	โพนทัน	5	5	5	5	10	25
รวม		115	115	115	115	230	575

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างโดยยึดหลักวัตถุประสงค์ของการศึกษา กรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติคของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาภาคสนามมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

1. ทดสอบความตรง โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้และอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาที่จะวัดความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

- 1.1 พ.จ.อ.อนุสิทธิ์ บัวหุ้ง ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ)
- 1.2 นายประเวศ แสนทวีสุข ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ)
- 1.3 นางสาวนภทวารัญญ์ นิธิศิริวัฒน์ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ)

2. ทดสอบความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ลักษณะคล้ายคลึงกันกับตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำเอาคะแนนที่ได้จากการทดสอบนั้นไปหาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.87

เมื่อ a	หมายถึง	ค่าความเชื่อมั่น
n	หมายถึง	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
A	หมายถึง	ผลรวมความแปรปรวนแต่ละข้อ
S	หมายถึง	ความแปรปรวนแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Study) โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ระเบียบ คำสั่ง บทความ สิ่งพิมพ์ รายงานประจำปี ผลงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ ตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีทางรัฐประศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและการค้นคว้าข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามสภาพข้อเท็จจริง เพื่อนำมาอ้างอิงประกอบการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3.2 เก็บข้อมูลจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานในพื้นที่

3.2.2 นำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษาไปขออนุญาตนายอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผู้บังคับบัญชาในพื้นที่

3.2.3 เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ศึกษาจึงดำเนินการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามในหมู่บ้านทั้งหมด 13 ตำบล 115 หมู่บ้านๆ ละ 5 คน ด้วยตนเอง จำนวน 575 คน ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามให้กับตัวแทนผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน ในแต่ละหมู่บ้านเพื่อกระจายแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วผู้ศึกษาจึงไปเก็บแบบสอบถามคืนมาจากตัวแทนผู้ใหญ่บ้าน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง และคัดเลือกรายฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ดังต่อไปนี้

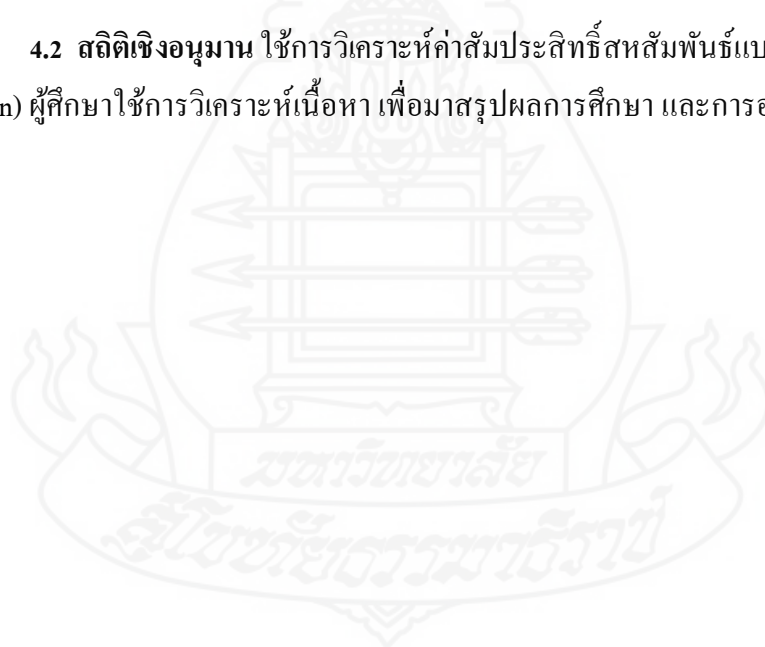
4.1 สถิติเชิงพรรณนา ใช้สถิติ คือ การหาค่าความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาหาจำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาอ้างอิงเกณฑ์การกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยโดยใช้อันดับภาคชั้นเพื่อใช้ในการแปลความ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

โดย	คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.79	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
	คะแนนเฉลี่ย 1.80 – 2.59	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
	คะแนนเฉลี่ย 2.60 – 3.39	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
	คะแนนเฉลี่ย 3.40 – 4.19	หมายถึง เห็นด้วยมาก
	คะแนนเฉลี่ย 4.20 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4.2 สถิติเชิงอนุมาน ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อมาสรุปผลการศึกษา และการอภิปรายผลการศึกษาต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร 2) ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และ 3) ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านดำเนินงาน ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่เกี่ยวข้องและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการป้องกันยาเสพติดโดยตรง ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยงของ 115 หมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 3,515 คน คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรของทาร์โร ยามาเน่ ได้จำนวน 575 คน สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิแบ่งสัดส่วน หลังจากนั้นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายประกอบตาราง และแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด กรณีศึกษาอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เป็นการวิเคราะห์โดยหาจำนวนค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชากรซึ่งเป็นประชาชนเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เกี่ยวกับปัจจัยด้านการดำเนินงาน ได้แก่ นโยบายของรัฐบาล การนำนโยบายไปปฏิบัติ เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติดและความพร้อมของหน่วยงาน

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชากรซึ่งเป็นประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด ได้แก่ การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถาบันการศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2. ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำแนกเป็นรายชื่อ คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดและคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาหาจำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ว่าปัจจัยใดมีความแตกต่างกันหรือไม่มีความแตกต่างกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยใช้การวิเคราะห์ของ เพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient)

4. ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เป็นข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดและคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในครั้งต่อไป

สรุปคือ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยได้แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 115 หมู่บ้านๆ ละ 5 คน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน 1 คน กรรมการหมู่บ้าน 1 คน ผู้เป็นบิดาหรือมารดา 1 คน และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง 2 คน รวมทั้งสิ้น 115 หมู่บ้าน จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน ในแต่ละด้าน

สำหรับความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ มีดังนี้

ค่าร้อยละ (Percentage)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ในส่วนที่ 1 นี้ ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด และปัจจัยทางด้านสังคมและปัจจัยด้านดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เป็นการวิเคราะห์โดยหาจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ดังผลปรากฏตามตารางดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 1 มีกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 575 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูล มีผลการวิเคราะห์ที่จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้ใหญ่ บ้าน	กรรมการ หมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	เยาวชน กลุ่มเสี่ยง	จำนวน (คน) (N = 575)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	110	70	53	110	343	59.65
หญิง	5	45	62	120	232	40.35
อายุ						
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-	-	165	165	28.69
20-40 ปี	40	65	35	65	205	35.65
41-60 ปี	75	30	45	-	150	26.09
60 ปีขึ้นไป	-	20	35	-	55	9.57

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 575 คน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็น เพศชาย ร้อยละ 59.65 และ เพศหญิง ร้อยละ 40.35 ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง อายุระหว่าง 20-40 ปี ร้อยละ 35.65 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง น้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.69 อายุระหว่าง 41-60 ปี ร้อยละ 26.09 และมีอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 9.57 ตามลำดับ

1.2 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม แสดงตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ผู้ใหญ่บ้าน	3.68	0.81	มาก
2	กรรมการหมู่บ้าน	3.58	0.79	มาก
3	ผู้ปกครอง	3.80	0.81	มาก
4	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	3.67	0.80	มาก
เฉลี่ยรวม		3.68	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมา คือ ผู้ใหญ่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และ กรรมการหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

1.2.1 สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ความรู้ ความเข้าใจ 2) การบำบัดรักษาและฟื้นฟู 3) การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม 4) วิธีการพัฒนาลูกบ้าน และ 5) การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.3-4.4

ตารางที่ 4.3 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของผู้นำบ้าน โดยภาพรวม

ข้อ	ผู้นำบ้าน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.74	0.84	มาก
2	วิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟู	3.10	0.73	ปานกลาง
3	การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม	3.41	0.81	มาก
4	วิธีการพัฒนาให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด	4.05	0.82	มาก
5	การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด ในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ	4.10	0.85	มาก
เฉลี่ยรวม		3.68	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้นำบ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ ด้านวิธีการพัฒนาลูกบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และการบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของผู้ใหญ่บ้าน ในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติดในเรื่องใด			
1.1 ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำกิจกรรมในการป้องกันฯ	4.10	0.90	มาก
1.2 ช่วยสร้างความมั่นคงเข้มแข็งในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.16	0.79	ปานกลาง
1.3 ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเสพติดในชุมชนที่ส่งผลต่อ ความมั่นคงของประเทศไทย	3.97	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.84	มาก
2. หากพบผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างไร			
2.1 ส่งเสริมการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน	2.55	0.73	น้อย
2.2 ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษา	3.78	0.80	มาก
2.3 เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำอย่างเต็มที่	2.99	0.67	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.10	0.73	ปานกลาง
3. การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม			
3.1 ช่วยสร้างการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ ในสังคม	3.09	0.76	ปานกลาง
3.2 ช่วยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อไม่ให้หวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	3.13	0.79	ปานกลาง
3.3 ช่วยสร้างความรักความอบอุ่นและสร้างกิจกรรมร่วมกัน	4.01	0.88	มาก
เฉลี่ย	3.41	0.81	มาก
4. วิธีการพัฒนาให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด			
4.1 พัฒนาด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านจิตใจ และร่างกาย	3.56	0.75	มาก
4.2 พัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	4.80	0.92	มากที่สุด
4.3 พัฒนาด้านการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์	3.79	0.80	มาก
เฉลี่ย	4.05	0.82	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ผู้ใหญ่บ้าน	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5. มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ			
5.1 เข้าร่วมโครงการและสนับสนุนการดำเนินงาน	3.92	0.83	มาก
5.2 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่ในการสกัดกั้นหาเสพติด	4.82	0.97	มากที่สุด
5.3 การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน	3.56	0.75	มาก
เฉลี่ย	4.10	0.85	มาก
เฉลี่ยโดยรวม	3.68	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ใหญ่บ้านมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

1.2.2 สำหรับกรรมการหมู่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ความรู้ ความเข้าใจ 2) การบำบัดรักษาและฟื้นฟู 3) การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม 4) วิธีการพัฒนาลูกบ้าน และ 5) การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.5-4.6

ตารางที่ 4.5 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของกรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม

ข้อ	กรรมการหมู่บ้าน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติด	3.33	0.75	ปานกลาง
2	วิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟู	3.71	0.82	มาก
3	การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม	3.66	0.81	มาก
4	วิธีการพัฒนาให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด	3.56	0.76	มาก
5	มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ	3.63	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม		3.58	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมา คือ ด้านการช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 วิธีการพัฒนาลูกบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของกรรมการหมู่บ้าน ในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหาหาเสพติด			
1.1 ช่วยประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้ประชาชนทราบ	3.57	0.76	มาก
1.2 ช่วยประสานงานที่ีระหว่างตำรวจกับประชาชนในการ	2.52	0.71	น้อย
1.3 ช่วยสร้างความมั่นใจให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยและร่วมมือกัน	3.91	0.79	มาก
สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด			
เฉลี่ย	3.33	0.75	ปานกลาง
2. วิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟู			
2.1 ให้คำแนะนำที่ดีและชักชวนให้ทำอาชีพที่สุจริต	4.09	0.93	มาก
2.2 ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับ	3.65	0.75	มาก
ผู้ผ่านการบำบัดรักษา			
2.3 ให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาคอยแนะนำ	3.39	0.79	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.71	0.82	มาก
3. การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม			
3.1 สร้างการยอมรับของญาติ พี่น้อง และกลุ่มเพื่อนๆ เพื่อให้เข้ากับ	3.13	0.76	ปานกลาง
คนในสังคมได้			
3.2 สร้างกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้านเพื่อให้คนในสังคมยอมรับ	3.43	0.74	มาก
3.3 สร้างความรักความอบอุ่นให้เขารู้สึกไม่ถูกทอดทิ้งและเดียดาย	4.43	0.93	มากที่สุด
เพื่อเข้ากับคนในสังคมได้			
เฉลี่ย	3.66	0.81	มาก
4. วิธีการพัฒนาให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด			
4.1 ด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านจิตใจ	2.96	0.61	ปานกลาง
และร่างกาย			
4.2 ด้านการสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์	3.39	0.79	ปานกลาง
4.3 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและสนับสนุนให้หน่วยงาน	4.35	0.88	มากที่สุด
ภาครัฐเข้ามาช่วยอย่างเต็มที่			
เฉลี่ย	3.56	0.76	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5. มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ			
5.1 มีส่วนร่วมให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่ในการสกัดกั้นยาเสพติดในหมู่บ้าน	3.39	0.79	ปานกลาง
5.2 มีส่วนร่วมในโครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	3.07	0.64	ปานกลาง
5.3 มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	4.43	0.94	มาก
เฉลี่ย	3.63	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม	3.58	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การบำบัดรักษาและฟื้นฟู อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

1.2.3 สำหรับผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย 1) ความรู้ ความเข้าใจ 2) การบำบัดรักษาและฟื้นฟู 3) การช่วยยี้ให้กลับคืนสู่สังคม 4) วิธีการพัฒนาลูกบ้าน และ 5) การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.7-4.8

ตารางที่ 4.7 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของผู้ปกครอง โดยภาพรวม

ข้อ	ผู้ปกครอง	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.94	0.86	มาก
2	การป้องกันปัญหายาเสพติดจากครอบครัว	3.67	0.76	มาก
3	การช่วยบุตร หลาน / ผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วย บำบัดรักษาและฟื้นฟู	3.68	0.71	มาก
4	การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม	3.74	0.78	มาก
5	มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด ในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ	4.00	0.90	มาก
เฉลี่ยรวม		3.80	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 วิธีการให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และการบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอบ้านนา จังหวัดชัยภูมิ
ของผู้ปกครอง ในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. การมีความรู้ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหาหาเสพติดในเรื่องใด			
1.1 มีช่วยลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากปัญหาหาเสพติดในชุมชน	3.74	0.79	มาก
1.2 ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหาเสพติดได้	4.13	0.95	มาก
1.3 มีช่วยให้รู้เท่าทันโทษภัยอย่างมั่นคงและควร	3.96	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.94	0.86	มาก
2. การป้องกันปัญหาหาเสพติดจากครอบครัว			
2.1 พ่อ แม่ ควรสอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวมิให้กระทำการที่ผิด	3.48	.070	มาก
2.2 พ่อ แม่ ควรพูดคุยหรือร่วมกันทำกิจกรรมที่ทำให้เกิด	3.35	0.67	ปานกลาง
ความสบายใจและภาคภูมิใจ			
2.3 สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว	4.19	0.91	มาก
เฉลี่ย	3.67	0.76	มาก
3. การช่วยบุตร หลาน / ผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและ ฟื้นฟูอย่างไร	4.66	0.93	มากที่สุด
3.1 ชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการฟื้นฟูผู้ป่วย ที่ติดยาเสพติด	3.04	0.76	ปานกลาง
3.2 ส่งเสริมการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติด	3.35	.043	ปานกลาง
3.3 ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับ ผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่ชุมชน			
เฉลี่ย	3.68	0.71	มาก
4. การช่วยผู้บำบัดรักษากลับคืนสู่สังคม			
4.1 ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา	3.57	0.75	มาก
4.2 ช่วยสร้างการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ	3.39	0.68	ปานกลาง
ในสังคม			
4.3 ช่วยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อไม่ให้หวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด	4.27	0.90	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.74	0.78	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5. การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ให้ประสบความสำเร็จ	4.39	0.94	มากที่สุด
5.1 การมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมต่างๆในการรณรงค์	3.17	0.81	ปานกลาง
5.2 เข้าร่วมโครงการและสนับสนุนการดำเนินงาน	4.45	0.96	มากที่สุด
5.3 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่			
เฉลี่ย	4.00	0.91	มาก
เฉลี่ยรวม	3.80	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

1.2.4 สำหรับเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ การบำบัดรักษาและฟื้นฟู การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม วิธีการพัฒนาลูกบ้าน การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.9-4.10

ตารางที่ 4.9 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม

ข้อ	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.77	0.83	มาก
2	วิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟู	3.67	0.82	มาก
3	การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด	3.53	0.76	มาก
4	การพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ตกเป็นทาสยาเสพติด	3.56	0.77	มาก
5	มีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหา ยาเสพติด	3.83	0.85	มาก
เฉลี่ยรวม		3.67	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การ บำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 การพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ตกเป็นทาสยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 และการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในแต่ละด้าน

ความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. การมีความรู้ ความเข้าใจจะช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดได้อย่างไร			
1.1 การลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากปัญหาสุขภาพเสพติด	4.08	0.89	มาก
1.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผนในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด	3.87	0.82	มาก
1.3 การสร้างความมั่นคงเข้มแข็งในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด	3.35	0.79	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.77	0.83	มาก
2. วิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟู			
2.1 เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการฟื้นฟูผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด	4.57	0.94	มากที่สุด
2.2 ส่งเสริมการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในชุมชน	4.08	0.89	มาก
2.3 ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่ชุมชน	2.35	0.65	น้อย
เฉลี่ย	3.67	0.82	มาก
3. การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด			
3.1 หลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมีนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการใช้ยาเสพติดได้ง่าย	4.60	0.94	มากที่สุด
3.2 การมีวินัยในตนเองเป็นหลักในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อห่างไกลยาเสพติด	3.48	0.76	มาก
3.3 การสร้างความสัมพันธ์อันดีและการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ	2.52	0.59	น้อย
เฉลี่ย	3.53	0.76	มาก
4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ตกเป็นทาสยาเสพติด			
4.1 พัฒนาทักษะชีวิตและภูมิคุ้มกันให้รู้จักโทษภัยของยาเสพติด	4.57	0.94	มากที่สุด
4.2 พัฒนาด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย	3.48	0.76	มาก
4.3 พัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนและให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มที่	2.64	0.61	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.56	0.77	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5. การมีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหาเสพติด			
5.1 การมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน	4.65	0.94	มากที่สุด
5.2 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่และช่วยปราบปราม ยาเสพติดในชุมชน	3.04	0.79	ปานกลาง
5.3 เข้าร่วมโครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชน	3.79	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.83	0.85	มาก
เฉลี่ยรวม	3.67	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

1.3 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกัน
ปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ผู้ใหญ่บ้าน	3.65	0.81	มาก
2	กรรมการหมู่บ้าน	3.54	0.79	มาก
3	ผู้ปกครอง	3.89	0.82	มาก
4	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	3.78	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม		3.71	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมา คือ เยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ผู้ใหญ่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และกรรมการหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ตามลำดับ

1.3.1 สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย 1) นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน 4) เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และ 5) หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.12-4.13

ตารางที่ 4.12 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	น่านโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.98	0.87	มาก
2	การน่านโยบายไปปฏิบัติ	3.56	0.81	มาก
3	วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	3.70	0.82	มาก
4	เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.67	0.79	มาก
5	หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.33	0.76	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม	3.65	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ น่านโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 การน่านโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และหน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการ
ป้องกันปัญหายาเสพติดในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัด
ยโสธร ในแต่ละด้าน

ผู้ใหญ่บ้าน	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. การนำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน			
1.1 การปฏิบัติตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปี 2560 อย่างเคร่งครัด	3.70	0.80	มาก
1.2 การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2558-2562) จังหวัดยโสธร	4.16	0.91	มาก
1.3 การนำกลไกอำนาจการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)	4.07	0.90	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.87	มาก
2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ			
2.1 ด้านให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของรัฐบาลอย่างชัดเจน	4.26	0.94	มากที่สุด
2.2 ด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สื่อต่างๆ ที่มีคุณภาพในการ ป้องกันปัญหาเสพติด	3.05	0.79	ปานกลาง
2.3 ด้านการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการติดตามและ เฝ้าระวังในการป้องกันยาเสพติด	3.39	0.70	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.56	0.81	มาก
3. วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน			
3.1 การให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มวัยรุ่นในหมู่บ้าน/ ชุมชน	4.00	0.86	มาก
3.2 การสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่บ้าน	3.22	0.79	มาก
3.3 การส่งเสริมการมีส่วนร่วม เช่น ร่วมกันพัฒนาทำความสะอาด หมู่บ้านให้น่าอยู่ไม่เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นและผู้ค้ายาเสพติด	3.88	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.70	0.82	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ผู้ใหญ่บ้าน	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
4. การนำเทคนิคมาใช้ในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติดในหมู่บ้าน/ชุมชน			
4.1 จัดให้มีชุดปฏิบัติการเข้าเวรยามประจำตำบลทุกวัน	3.61	0.80	มาก
4.2 จัดชุดสายตรวจจากสถานีตำรวจให้ครบทุกพื้นที่ของหมู่บ้าน	3.82	0.83	มาก
4.3 จัดให้มีการดูแลสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความสว่าง ไม่ให้เป็นที่มั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น	3.59	0.75	มาก
เฉลี่ย	3.67	0.79	มาก
5. หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อม			
5.1 ขาดความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาล่าช้า ไม่ทันต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน	2.26	0.64	น้อย
5.2 ขาดสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ให้ทราบทันที ในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติด	3.65	0.74	มาก
5.3 ขาดความพร้อมด้านบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกัน และปราบปรามหยาเสฟติดในพื้นที่	4.09	0.89	มาก
เฉลี่ย	3.33	0.76	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.65	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติด คือ การนำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาหยาเสฟติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

1.3.2 สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย 1) นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน 4) เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และ 5) หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.14-4.15

ตารางที่ 4.14 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.66	0.79	มาก
2	การนำนโยบายไปปฏิบัติ	3.53	0.82	มาก
3	วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	3.67	0.80	มาก
4	มีจิตอาสาจะช่วยชุมชนป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านได้	3.33	0.78	มาก
5	หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.51	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม		3.54	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และมีจิตอาสาจะช่วยชุมชนป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน

กรรมการหมู่บ้าน	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นในการป้องกันปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1. การนำนโยบายของรัฐบาลไปใช้			
1.1 การปฏิบัติตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปี 2560 อย่างเคร่งครัด	2.87	0.82	ปานกลางมาก
1.2 การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2558-2562) จังหวัดยโสธร	4.10	0.90	มาก
1.3 การนำกลไกอำนาจการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)	4.02	0.88	
เฉลี่ย	3.66	0.79	มาก
2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ			
2.1 การปฏิบัติตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปี 2560 อย่างเคร่งครัด	2.43	0.69	น้อย
2.2 การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2558-2562) จังหวัดยโสธร	4.02	0.88	มาก
2.3 การนำกลไกอำนาจการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)	4.15	0.91	มาก
เฉลี่ย	3.53	0.82	มาก
3. วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน			
3.1 การให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติดกับประชาชนและกลุ่มวัยรุ่นในหมู่บ้าน	2.80	0.61	ปานกลางมาก
3.2 การสร้างความสัมพันธ์และร่วมกันพัฒนาทำความสะอาดหมู่บ้านให้น่าอยู่ไม่เป็นแหล่งมั่วสุม	3.99	0.86	
3.2 การสร้างสรรคกิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่บ้าน	4.23	0.89	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.67	0.80	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

กรรมการหมู่บ้าน	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหาหยาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
4. มีจิตอาสาจะช่วยชุมชนป้องกันปัญหาหยาเสพติดในหมู่บ้าน			
4.1 อาสาเข้าร่วมกับชุดปฏิบัติการเข้าเวรยามประจำตำบลทุกวัน ในหมู่บ้าน	2.26	0.65	น้อย
4.2 อาสาดูแลและสอดส่องสภาพแวดล้อมให้มีความสว่างไสว ภายในหมู่บ้าน	4.17	0.83	มาก
4.3 อาสาเข้าร่วมกับชุดสายตรวจจากสถานีตำรวจเพื่อดูแล ความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน	3.57	0.76	มาก
เฉลี่ย	3.33	0.78	ปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาหยาเสพติด			
5.1 อาสาเข้าร่วมกับชุดปฏิบัติการเข้าเวรยามประจำตำบลทุกวัน ในหมู่บ้าน	2.10	0.53	น้อย
5.2 อาสาดูแลและสอดส่องสภาพแวดล้อมให้มีความสว่างไสว ภายในหมู่บ้าน	3.91	0.82	มาก
5.3 อาสาเข้าร่วมกับชุดสายตรวจจากสถานีตำรวจเพื่อดูแล ความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน	4.52	0.92	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.51	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม	3.54	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้าน มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหยาเสพติด คือ วิธีการในการป้องกันปัญหาหยาเสพติดในหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

1.3.3 สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย 1) นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) วิธีการในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน 4) เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และ 5) หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.16-4.17

ตารางที่ 4.16 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1	การป้องกันบุตรหลานจากยาเสพติด	3.67	0.78	มาก
2	การป้องกันสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	4.00	0.84	มาก
3	การป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานการศึกษา	4.06	0.86	มาก
4	การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน	3.74	0.83	มาก
5	หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในเรื่องใดบ้างในการป้องกันปัญหายาเสพติด	3.97	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม		3.89	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมา คือ การป้องกันสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในเรื่องใดบ้างในการป้องกันปัญหายาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และการป้องกันบุตรหลานจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จในการ
ป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน

ผู้ปกครอง	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1. การป้องกันบุตรหลานจากยาเสพติด			
1.1 แนะนำบุตรหลานให้รู้จักโทษภัยของยาเสพติด	4.13	0.90	มาก
1.2 อบรมสั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่ตกเป็นทาส ของยาเสพติด	3.70	0.80	มาก
1.3 ส่งเสริมบุตรหลานให้มีกิจกรรมยามว่างเช่น เล่นดนตรี เล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย	3.17	0.65	มาก
เฉลี่ย	3.67	0.78	มาก
2. การป้องกันสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด			
2.1 สร้างความรัก ความอบอุ่นให้กับสมาชิกในครอบครัว	3.96	0.83	มาก
2.2 ดูแลเอาใจใส่และสร้างความสัมพันธ์กับบุตรหลาน เป็นพิเศษในช่วงวัยรุ่น	3.87	0.80	มาก
2.3 ดูแลเอาใจใส่และสร้างความสัมพันธ์กับ เฉลี่ย	4.17	0.90	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.84	มาก
3. การป้องกันปัญหาเสพติดในสถานการศึกษา			
3.1 สนับสนุนให้นักเรียน/นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการในสถานการศึกษา	4.43	0.94	มากที่สุด
3.2 สนับสนุนให้มีบริการปรึกษาแนะแนวปัญหาต่างๆ ให้แก่แก่นักเรียนที่มีปัญหา	3.65	0.76	มาก
3.3 จัดค่ายกิจกรรมในสถานศึกษาเพื่อปรับพฤติกรรม ให้นักเรียนอยู่ในกรอบที่เหมาะสม	4.09	0.88	มาก
เฉลี่ย	4.06	0.86	มาก
4. การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน			
4.1 ช่วยชุมชนต่อต้านยาเสพติดที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.22	0.79	มาก
4.2 เมื่อมีเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ ทันที	4.29	0.92	มากที่สุด
4.3 ช่วยส่งเสริมกิจกรรมยามว่างโดยการส่งเสริมอาชีพ ให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน	3.72	0.80	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.83	มาก

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ผู้ปกครอง	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
5. หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหายาเสพติด			
5.1 ขาดการประสานงานและความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในหมู่บ้าน กับหน่วยงานภาครัฐ	4.99	0.99	มากที่สุด
5.2 ขาดความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาล่าช้าไม่ทันต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน	2.70	0.51	ปานกลาง
5.3 ขาดสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ให้ทราบทันที ในการป้องกันปัญหายาเสพติด	3.21	0.80	มาก
เฉลี่ย	3.97	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม	3.89	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การป้องกันปัญหายาเสพติดในสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

1.3.4 สำหรับเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วย 1) นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) วิธีการในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน 4) เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และ 5) หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมและรายด้านแสดงผลตามตารางที่ 4.18-4.19

ตารางที่ 4.18 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	มีวิธีการในการป้องกันตัวเองจากยาเสพติด	3.98	0.85	มาก
2	วิธีการในการป้องกันเพื่อนให้ห่างไกลจากยาเสพติด	3.61	0.77	มาก
3	เยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะมีพฤติกรรมการป้องกันปัญหา ยาเสพติด	3.63	0.84	มาก
4	การหลีกเลี่ยงจากปัญหาเสพติด	4.02	0.84	มาก
5	มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.67	0.79	มาก
	เฉลี่ยรวม	3.78	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การหลีกเลี่ยงจากปัญหาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา คือ มีวิธีการในการป้องกันตัวเองจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะมีพฤติกรรมการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และวิธีการในการป้องกันเพื่อนให้ห่างไกลจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อความสำเร็จ
ในการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในแต่ละด้าน

เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ในการป้องกันตัวเองจากยาเสพติด			
1.1 ศึกษาหาความรู้ให้รู้เท่าทันโทษและภัยของยาเสพติด	4.35	0.91	มากที่สุด
1.2 ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิดและปฏิเสธเมื่อถูกชักชวน	3.87	0.84	มาก
1.3 ระมัดระวังเรื่องการใช้จ่าย เพราะยาบางชนิดอาจทำให้เสพติดได้	3.71	0.80	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.85	มาก
2. การป้องกันเพื่อนให้ห่างไกลจากยาเสพติด			
2.1 บอกให้เพื่อน ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิด	4.22	0.81	มากที่สุด
2.2 เลือกลบเพื่อนดีและชักชวนกันไปในทางที่สร้างสรรค์	3.48	0.72	มาก
2.3 รู้จักปฏิเสธเพื่อนเมื่อถูกชักชวนให้เสพยาสิ่งเสพติดอย่างนี้มวน	3.13	0.79	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.61	0.77	มาก
3. เยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะมีพฤติกรรมในการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด			
3.1 มีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ให้สิ่งของเพื่อจูงใจให้ใช้ยาเสพติด	3.30	0.82	มาก
3.2 ควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด เช่น เที่ยวกลางคืน	3.22	0.79	มาก
3.3 ควรหลีกเลี่ยงการดื่มสุราหรือของมีนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่าย	4.38	0.91	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.63	0.84	มาก
4. การหลีกเลี่ยงจากปัญหาเสพยาเสพติด			
4.1 หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	3.92	0.82	มาก
4.2 ฟังคำตักเตือนของพ่อ แม่ และญาติพี่น้องที่ห้ามไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	3.78	0.80	มาก
4.3 มีจิตใจที่เข้มแข็งไม่เสพยาเสพติดแม้จะถูกเพื่อนอ้อนวอนหรือข่มขู่ให้เสพยาเสพติด	4.36	0.91	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.02	0.84	มาก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ในการป้องกันปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
5. การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน			
5.1 สร้างวินัยในตัวเองเป็นหลักในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อห่างไกล สิ่งเสพติด	4.17	0.83	มาก
5.2 มีส่วนร่วมในการต่อต้านร่วมพลังเพื่อขจัดปัญหายาเสพติด ให้ออกจากชุมชน	3.87	0.89	มาก
5.3 ร่วมส่งเสริมกิจกรรมยามว่างให้เยาวชนรุ่นใหม่มิเข้าไปยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด	2.98	0.65	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.67	0.79	มาก
เฉลี่ยรวม	3.78	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การหลีกเลี่ยงจากปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

1.4 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัด
ยโสธร ตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัด
ยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ผู้ใหญ่บ้าน	3.36	0.74	มาก
2	กรรมการหมู่บ้าน	3.53	0.77	มาก
3	ผู้ปกครอง	3.96	0.82	มาก
4	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	3.78	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม		3.66	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย
ทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า
กลุ่มผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ เยาวชนกลุ่มเสี่ยง กรรมการหมู่บ้าน และผู้ใหญ่บ้าน
น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
ผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด	3.35	0.76	ปานกลาง
2	กลุ่มเพื่อนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.33	0.68	ปานกลาง
3	ผลกระทบจากสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้เกิด ปัญหายาเสพติด	3.39	0.77	ปานกลาง
4	สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหายาเสพติด	3.36	0.69	ปานกลาง
5	การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติด	3.37	0.78	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม		3.36	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา
ยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก คือ ผลกระทบจากสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้เกิดปัญหา
ยาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา
ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36
การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และกลุ่มเพื่อนจะช่วย
ป้องกันปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา
 เสาพิศ ในแต่ละด้าน

ผู้ใหญ่บ้าน	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหาเสาพิศ		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1. การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหาเสาพิศ			
1.1 เป็นจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ในการป้องกัน ปัญหาเสาพิศในชุมชน	3.13	0.79	ปานกลาง
1.2 เฝ้าระวังบุคคลแปลกหน้าหรือวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงเข้ามาขาย เสาพิศในพื้นที่ได้	4.76	0.94	มากที่สุด
1.3 มีส่วนร่วมในการรายงานให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบทันที หากพบเบาะแสหรือการกระทำผิด	2.17	0.55	น้อย
เฉลี่ย	3.35	0.76	ปานกลาง
2. กลุ่มเพื่อนจะช่วยป้องกันปัญหาเสาพิศ			
2.1 ร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมที่ประโยชน์ต่อสังคม	2.09	0.52	น้อย
2.2 ร่วมกันสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีและจัดแหล่งอบายมุขออกจากหมู่/ ชุมชน	4.52	0.93	มากที่สุด
2.3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เช่น เล่นดนตรีหรือออกกำลังกาย ในยามว่าง	3.39	0.71	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.33	0.68	ปานกลาง
3. ผลกระทบจากสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้เกิดปัญหาเสาพิศ			
3.1 คนในครอบครัวไม่รักใคร่ ไม่ดูแลเอาใจใส่ในปัญหาเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จึงได้หลงผิด	2.17	0.55	น้อย
3.2 หากสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่เด็กเล็กจนผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้ จะไม่เกิดปัญหาขึ้น	3.09	0.76	ปานกลาง
3.3 ครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัว ไปยุ่งเกี่ยวกับเสาพิศ	4.92	0.99	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.39	0.77	ปานกลาง

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ผู้ใหญ่วัย	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหาสุขภาพจิต		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
4. สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหาสุขภาพจิต			
4.1 มี เพราะสถานศึกษาเป็น โลกกว้างที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงหลงผิดได้ง่าย	2.52	0.45	ปานกลาง
4.2 ไม่มี เพราะสถานศึกษามีการตรวจสอบสารเสพติดกับวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงในทุกๆ ปีการศึกษา	2.96	0.64	ปานกลาง
4.3 ไม่มี เพราะสถานศึกษามีมาตรการที่เข้มแข็งที่จะไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	4.62	0.95	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.36	0.69	ปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพจิต			
5.1 ด้านการสร้างเข้มแข็งให้ชุมชนห่างไกลจากปัญหาสุขภาพจิต	3.13	0.79	ปานกลาง
5.2 ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหาสุขภาพจิต	2.82	0.61	ปานกลาง
5.3 ด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นในชุมชนอย่างเข้มแข็ง	4.17	0.93	มาก
เฉลี่ย	3.37	0.78	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.36	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่วัย มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่วัยมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต คือ ผลกระทบจากสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39)

ตารางที่ 4.23 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
กรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีส่วนร่วมช่วยสังคมป้องกันปัญหาเสพติด	3.65	0.79	มาก
2	กลุ่มเพื่อนในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติด	3.46	0.76	มาก
3	สมาชิกในครอบครัวควรทำอะไรเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	3.51	0.81	มาก
4	สถาบันการศึกษาควรมีวิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.37	0.70	มาก
5	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.67	0.82	มาก
	เฉลี่ยรวม	3.53	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมช่วยสังคมป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 สมาชิกในครอบครัวควรทำอะไรเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 กลุ่มเพื่อนในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และสถาบันการศึกษาควรมีวิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 น้อยที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
กรรมการหมู่บ้าน ในแต่ละด้าน

กรรมการหมู่บ้าน	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1. การมีส่วนร่วมช่วยสังคมป้องกันปัญหายาเสพติด			
1.1 มีส่วนร่วมในการปราบปรามและป้องกันปัญหายาเสพติด ในชุมชน	4.26	0.94	มากที่สุด
1.2 มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด	2.96	0.61	ปานกลาง
1.3 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่	3.74	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.65	0.79	มาก
2. กลุ่มเพื่อนในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด			
2.1 ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	3.22	0.72	ปานกลาง
2.2 ร่วมมือกันในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ตามนโยบาย	2.69	0.65	ปานกลาง
2.3 ร่วมกันเป็นทีมงานในการผลักดันไม่ให้เกิดมีการขายยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน	4.47	0.92	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.46	0.76	มาก
3. สมาชิกในครอบครัวควรทำอะไรเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด			
3.1 หางานให้ทำในยามว่างเพื่อเป็นการช่วยเหลืองานในครอบครัว	3.26	0.79	ปานกลาง
3.2 หากสมาชิกในครอบครัวมีปัญหาควรดูแลเอาใจใส่ในปัญหานั้นๆ ในทุกๆ เรื่อง	2.30	0.69	น้อย
3.3 สร้างครอบครัวที่อบอุ่นเพื่อเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คน ในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	4.96	0.97	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.51	0.81	มาก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

กรรมการหมู่บ้าน	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
4. สถาบันการศึกษาควรมีวิธีการในการป้องกันปัญหายาเสพติด			
4.1 มีระเบียบลงโทษร้ายแรงกับเยาวชนหรือวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่หลงผิด			
4.2 มีมาตรการควบคุมที่เข้มแข็งที่จะไม่ให้นักเรียน/นักศึกษา ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	2.35	0.42	น้อย
4.3 มีการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงในทุกๆ การศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	ปี 3.57	0.75	มาก
เฉลี่ย	3.37	0.70	ปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด			
5.1 มีส่วนร่วมในการประชุมและวางแผนร่วมกับประชาชนให้ชุมชน ห่างไกลจากยาเสพติด	4.57	0.95	มากที่สุด
5.2 มีส่วนร่วมแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดให้ประชาชนได้ทราบ	2.52	0.69	น้อย
5.3 มีส่วนร่วมในการระดมสมอง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน	3.91	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.67	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม	3.53	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้าน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้าน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด อยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67)

ตารางที่ 4.25 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของผู้ปกครอง โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด	4.00	0.85	มาก
2	กลุ่มเพื่อนในสังคมมีอิทธิพลในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.99	0.82	มาก
3	สมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาเสพติด	4.10	0.86	มาก
4	สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหาเสพติด	3.67	0.75	มาก
5	การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติด	3.96	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม		3.94	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ สมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 กลุ่มเพื่อนในสังคมมีอิทธิพลในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และสถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ปกครอง ในแต่ละด้าน

ผู้ปกครอง	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
1. การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด			
1.1 ผู้ระวังไม่ให้สมาชิกในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด	3.65	0.77	มาก
1.2 ผู้ระวังไม่ให้บุตรหลานพบปะกับบุคคลแปลกหน้าเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด	4.61	0.93	มากที่สุด
1.3 อบรมสั่งสอนให้เขาอยู่กรอบที่แข็งแรงไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว	3.74	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.85	มาก
2. กลุ่มเพื่อนในสังคมมีอิทธิพลในการป้องกันปัญหายาเสพติด			
2.1 การเลือกคบเพื่อนที่ดีต้องชักชวนเพื่อนไปในทางที่ดี	3.45	0.74	มาก
2.2 เพื่อนที่ดีไม่ควรชวนกันหลงผิดไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด	4.87	0.94	มากที่สุด
2.3 อิทธิพลจากเพื่อนจะมีส่วนส่งเสริมทางด้านจิตใจและมีสังคมที่กว้างขึ้น	3.65	0.77	มาก
เฉลี่ย	3.99	0.82	มาก
3. สมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหายาเสพติด			
3.1 ได้ เพราะบางครั้งครอบครัวมีปัญหา ก็จะส่งผลให้คนในครอบครัวเลือกยาเสพติดเป็นทางออก	4.61	0.93	มากที่สุด
3.2 ไม่ได้ เพราะหากสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่เด็กเล็กจนผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้ก็จะไม่เกิดปัญหาขึ้น	4.09	0.89	มาก
3.3 ไม่ได้ เพราะครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	3.60	0.76	มาก
เฉลี่ย	4.10	0.86	มาก

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ผู้ปกครอง	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหาสุขภาพจิต		
	$\bar{x}$	S.D	การแปลผล
4. สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหาสุขภาพจิต			
4.1 มี เพราะปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจาก สถานศึกษา	3.65	0.77	มาก
4.2 มี เพราะสถานศึกษาเป็นโลกกว้างที่ทำให้วัยรุ่น กลุ่มเสี่ยงหลงผิดได้ง่าย	4.52	0.92	มากที่สุด
4.3 ไม่มี เพราะสถานศึกษามีมาตรการที่เข้มแข็งที่จะ ไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	2.85	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.67	0.75	มาก
5. การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพจิต			
5.1 ด้านความปลอดภัยของลูกหลานและสมาชิกในครอบครัว	3.97	0.82	มาก
5.2 ด้านความปลอดภัยของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในหมู่บ้าน หรือชุมชน	3.82	0.77	มาก
5.3 ด้านการสร้างความมั่นคงให้ชุมชนเข้มแข็งห่างไกลจาก ปัญหาสุขภาพจิต	4.09	0.89	มาก
เฉลี่ย	3.96	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม	3.94	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต คือ สมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต อยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10)

ตารางที่ 4.27 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
เยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	สาเหตุที่ทำให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตกเป็นทาสของยาเสพติด	3.67	0.77	มาก
2	มีวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดจากเพื่อน	3.69	0.77	มาก
3	การป้องกันปัญหายาเสพติดของครอบครัว	3.73	0.79	มาก
4	จุดมุ่งหมายในการป้องกันปัญหายาเสพติด	3.84	0.81	มาก
5	การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด	3.99	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม		3.78	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา
ยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมา คือ จุดมุ่งหมายในการป้องกันปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
การป้องกันปัญหายาเสพติดของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดจาก
เพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และสาเหตุที่ทำให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตกเป็นทาสของยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของ
เยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในแต่ละด้าน

เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหาสุขภาพจิต		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. สาเหตุที่ทำให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตกเป็นทาสของยาเสพติด			
1.1 ความอยากรู้อยากทดลอง ความตึกคะนองของเยาวชน	4.00	0.82	มาก
1.2 ความต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือเข้ากับเพื่อนได้	3.78	0.78	มาก
1.3 ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเยาวชนใช้ยาในทางที่ผิดหรือหลงเชื่อคำ โฆษณา	3.22	0.71	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.67	0.77	มาก
2. มีวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดจากเพื่อน			
2.1 ไม่กระทำตนเป็นผู้รับฝากหรือนำส่งยาเสพติดให้กับผู้อื่น	3.69	0.75	มาก
2.2 ไม่คุยกับเพื่อนที่เสพยาในที่ลับตาหรือร่วมวงสนทนากับ กลุ่มเพื่อนผู้ใช้ยาเสพติด	3.35	0.69	มาก
2.3 เลือกคบเพื่อนที่ดี ถ้าหากเพื่อนหลงผิดแนะนำให้เพื่อนเลิก และ แจ้งให้ผู้ปกครองทราบ	4.04	0.88	มาก
เฉลี่ย	3.69	0.77	มาก
3. การป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของครอบครัว			
3.1 ดูแลน้องๆ หรือสมาชิกในครอบครัวไม่ให้มั่วสุมในอบายมุขและ สิ่งเสพติด	3.43	0.73	มาก
3.2 เยาวชนควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกในครอบครัว เช่น ความมีระเบียบวินัย	2.99	0.67	ปานกลาง
3.3 เยาวชนควรบอกกล่าวหรือตักเตือนสมาชิกในครอบครัวให้รู้ เกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติด	4.77	0.96	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.73	0.79	มาก

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกัน ปัญหายาเสพติด		
	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
4. จุดมุ่งหมายในการป้องกันปัญหายาเสพติด			
4.1 มุ่งที่ความรู้ ความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับยาเสพติด รวมถึงคุณและโทษของยาเสพติด	4.95	0.99	มากที่สุด
4.2 มุ่งที่การพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นผู้ที่รู้จักใช้เหตุผล มีความเชื่อมั่น และปรับตัวเองในสังคมได้	2.74	0.61	ปานกลาง
4.3 มุ่งที่ปลูกฝังค่านิยมที่ดี สำหรับนักเรียนหรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยงต่างๆ ไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด	3.83	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.84	0.81	มาก
5. การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด			
5.1 ช่วยแจ้งเบาะแสและการจัดแหล่งอบายมุขและแหล่งมั่วสุม ในพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้าน	4.60	0.96	มากที่สุด
5.2 ช่วยสร้างกิจกรรมในยามว่างหรือใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การเล่นกีฬา	3.20	0.79	มาก
5.3 ช่วยส่งเสริมและพัฒนาสังคมในชุมชน/หมู่บ้าน ให้มีระบบ ระเบียบและมีสังคมที่ดีน่าอยู่	4.17	0.91	มาก
เฉลี่ย	3.99	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม	3.78	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติด อยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำแนกเป็นรายชื่อ คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดและคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาหาจำนวน ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ดังผลปรากฏตามตารางที่ 4.29-4.57

ตารางที่ 4.29 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ผู้ใหญ่บ้าน	3.90	0.86	มาก
2	กรรมการหมู่บ้าน	3.91	0.77	มาก
3	ผู้ปกครอง	3.89	0.70	มาก
4	เยาวชนกลุ่มเสี่ยง	3.59	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม		3.82	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	3.78	0.78	มาก
2	มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติค	3.96	0.87	มาก
3	ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	4.04	0.89	มาก
4	ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	3.92	0.89	มาก
5	สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	3.87	0.86	มาก
6	คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	3.84	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม		3.90	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ตารางที่ 4.31 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชน	25	29	44	15	2	3.52	0.47	มาก
	21.7	25.2	38.3	13.0	1.7			
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติด	37	26	41	11	-	3.77	0.89	มาก
	32.2	22.6	35.7	9.6	-			
3. มีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติด	37	27	41	9	1	3.78	0.89	มาก
	32.2	23.5	35.7	7.8	0.9			
4. ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากกิจกรรมหรือการจัดกิจกรรมในชุมชน	35	38	35	7	-	3.88	0.82	มาก
	30.4	33.0	30.4	6.1	-			
5. ได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต	35	49	21	10	-	3.95	0.83	มาก
	30.4	42.6	18.3	6.7	-			
เฉลี่ย						3.78	0.78	มาก

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95)

ตารางที่ 4.32 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาเสพติด

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาเสพติด							
	มากที่สุด/ร้อยละ	มาก/ร้อยละ	ปานกลาง/ร้อยละ	น้อย/ร้อยละ	น้อยที่สุด/ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
6. เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	37	48	22	7	1	3.98	0.91	มาก
7. ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ	39	42	30	4	-	4.01	0.86	มาก
8. พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ	32	46	34	2	1	3.92	0.85	มาก
9. สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ	39	38	35	3	-	3.98	0.88	มาก
10. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม	34	40	37	4	-	3.90	0.86	มาก
เฉลี่ย						3.96	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาเสพติด ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาอาเสพติด คือ ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01)

ตารางที่ 4.33 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
11. การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ	44	41	27	2	1	4.09	0.87	มาก
12. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด	38.3	35.7	23.5	1.7	0.9			
13. การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน	43	32	34	6	-	3.97	0.94	มาก
	37.4	27.8	29.6	5.2	-			
	42	40	30	3	-	4.05	0.85	มาก
	36.5	34.8	26.1	2.6	-			
เฉลี่ย						4.04	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ในการร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09)

ตารางที่ 4.34 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
14. สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้	32	39	38	6	-	3.84	0.89	มาก
15. ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม	27.8	33.9	33.0	5.2	-			
16. มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่หมู่บ้าน/ชุมชน	42	42	26	5	-	4.04	0.87	มาก
17. ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	35.7	36.5	22.6	4.3	-			
18. มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อไม่ให้มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	36	43	31	5	-	3.96	0.87	มาก
	31.3	37.4	27.0	4.3	-			
	34	40	36	5	-	3.90	0.88	มาก
	29.6	34.8	31.3	4.3	-			
	36	36	34	9	-	3.86	0.95	มาก
	31.3	31.3	29.6	7.8	-			
เฉลี่ย						3.92	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04)

ตารางที่ 4.35 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
19. มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป	27	49	36	3	-	3.87	0.80	มาก
20. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง	33	43	35	4	-	3.91	0.85	มาก
21. มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกันการเสด็จซ้ำอีก	31	45	33	6	-	3.88	0.87	มาก
22. มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	27.0	39.1	28.7	5.2	-	3.85	0.84	มาก
23. มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	30	41	41	3	-	3.85	0.84	มาก
เฉลี่ย	26.1	35.7	35.7	2.6	-	3.87	0.92	มาก
	31.3	29.6	33.9	5.2	-	3.87	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91)

ตารางที่ 4.36 ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
24. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	31	34	40	10	-	3.75	.954	มาก
25. การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด	27.0	29.6	34.8	8.7	-	3.93	.845	มาก
เฉลี่ย						3.84	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93)

ตารางที่ 4.37 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	3.90	0.80	มาก
2	มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด	3.83	0.79	มาก
3	ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	3.84	0.77	มาก
4	ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	4.00	0.75	มาก
5	สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	3.96	0.79	มาก
6	คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	3.94	0.75	มาก
เฉลี่ยรวม		3.91	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ตารางที่ 4.38 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้าน
ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชน ของท่าน	21 18.3	59 51.3	33 28.7	2 1.7	-	3.86	0.72	มาก
2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัย หรืออันตรายที่จะ ได้รับจากยาเสพติดในชุมชน ของท่านเสพติดในชุมชน	40 34.8	48 41.7	27 23.5	-	-	4.11	0.75	มาก
3. มีหน่วยงานราชการกรหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามา ให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดและการป้องกัน ยาเสพติดในชุมชนของท่าน	24 20.9	42 36.5	41 35.7	7 6.1	1 0.9	3.70	0.89	มาก
4. ท่านได้รับรู้ความรูเกี่ยวกับยาเสพติดจากการณรงค์ หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน	24 20.9	53 46.1	30 26.1	8 7.0	-	3.81	0.84	มาก
5. ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อ สารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต	35 30.4	47 40.9	32 27.8	1 0.9	-	4.02	0.78	มาก
เฉลี่ย						3.90	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะ ได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่านเสพติดในชุมชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11)

ตารางที่ 4.39 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการ
กำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
6. เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรอง ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	23 20.0	46 40.0	39 33.9	7 6.1	- -	3.74	0.84	มาก
7. ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ	23 20.0	55 47.8	36 31.3	1 0.9	- -	3.87	0.73	มาก
8. พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและ ปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ	27 23.5	48 41.7	38 33.0	2 1.7	- -	3.87	0.78	มาก
9. สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ	23 20.0	55 47.8	35 30.4	1 0.9	1 0.9	3.85	0.77	มาก
10. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พันโทษ/ ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทาง เศรษฐกิจและสังคม	23 20.0	52 45.2	36 31.3	3 2.6	1 0.9	3.81	0.81	มาก
เฉลี่ย						3.83	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและพัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

ตารางที่ 4.40 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วม
ดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
11. การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย การป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ	26	52	35	1	1	3.88	.796	มาก
12. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบาย การป้องกันยาเสพติด	22	55	36	2	-	3.84	.744	มาก
13. การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้าง แรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน	23	50	39	3	-	3.81	.782	มาก
เฉลี่ย	0.0	43.5	33.9	2.6	-	3.84	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88)

ตารางที่ 4.41 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้าน
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
14. สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหา การติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดได้	29	55	29	2	-	3.97	0.76	มาก
15. ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มาก ยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม	26	61	28	-	-	3.98	0.68	มาก
16. มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติด ไม่ให้เข้ามาสู่หมู่บ้าน/ชุมชน	27	61	23	3	1	3.96	0.78	มาก
17. ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลาย เครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	32	59	21	2	1	4.03	0.78	มาก
18. มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้มี แหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	39	51	23	2	2	4.10	0.77	มาก
เฉลี่ย	33.9	44.3	20.0	1.7	1.7	4.00	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้มี แหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10)

ตารางที่ 4.42 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถ
ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกัน ปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
19. มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติด ดुकلامกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ ประชาชนทั่วไป	38	51	23	2	7	4.07	0.82	มาก
20. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชน กลุ่มเสี่ยง	29	58	24	4	1	3.97	0.77	มาก
21. มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิต ของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกัน การเสพติดซ้ำอีก	24	58	29	3	-	3.88	0.79	มาก
22. มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ ต่างๆที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน	32	54	25	4	-	3.99	0.80	มาก
23. มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกัน ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	27	52	34	2	-	3.90	0.77	มาก
เฉลี่ย	23.5	45.2	29.6	1.7	-	3.96	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่
มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ซึ่งสามารถควบคุมการแพร่ระบาด
ของยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่ม
ตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา
ยา
เสพติด คือ มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดดुकلامกว้างขวางออกไปเริ่มจากตนเอง
เพื่อน ครอบครัว และ ประชาชนทั่วไป อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07)

ตารางที่ 4.43 ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
	24. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทาง ป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	24	49	39	3	-	3.82	.790
25. การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมี ประสิทธิภาพภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด	32	59	23	1	-	4.06	.717	มาก
เฉลี่ย	27.8	51.3	20.0	0.9	-	3.94	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06)

ตารางที่ 4.44 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	3.89	0.66	มาก
2	มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด	3.97	0.72	มาก
3	ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	3.91	0.69	มาก
4	ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	3.90	0.71	มาก
5	สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	3.82	0.71	มาก
6	คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	3.84	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม		3.89	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ตารางที่ 4.45 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชน	14	62	36	2	1	3.75	0.72	มาก
	12.1	53.4	31.0	1.7	.9			
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชน	22	75	18	1	-	4.01	0.61	มาก
	18.1	64.7	15.5	0.9	-			
3. มีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติด	16	64	33	3	-	3.79	0.69	มาก
	13.0	55.7	28.7	2.6	-			
4. ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากการณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชน	12	73	29	1	-	3.83	0.60	มาก
	10.4	63.5	25.2	0.9	-			
5. ได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต	30	66	18	1	-	4.09	0.67	มาก
	26.1	57.4	15.7	0.9	-			
เฉลี่ย						3.89	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ท่านได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09)

ตารางที่ 4.46 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
6. เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	15 13.0	71 61.7	29 25.2	- -	- -	3.88	0.60	มาก
7. ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ	30 26.1	56 48.7	28 24.3	1 0.9	- -	4.00	0.73	มาก
8. พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ	27 23.5	52 45.2	35 30.4	1 0.9	- -	3.91	0.75	มาก
9. สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ	30 26.1	57 49.6	24 20.9	3 2.6	1 0.9	3.97	0.81	มาก
10. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พัน โทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม	31 27.0	63 54.8	20 17.4	1 0.9	- -	4.08	0.69	มาก
เฉลี่ย						3.97	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติด คือ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พัน โทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08)

ตารางที่ 4.47 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
11. การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ	25	55	33	2	-	3.90	.754	มาก
12. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด	22	61	32	-	-	3.91	.683	มาก
13. การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนำวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน	21	64	30	-	-	3.92	.664	มาก
เฉลี่ย	18.3	55.7	26.1	-	-	3.91	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนำวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92)

ตารางที่ 4.48 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
14. สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้	32	60	23	-	-	4.08	.690	มาก
15. ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม	27.8	52.2	20.0	-	-			
16. มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่หมู่บ้าน/ชุมชน	21	65	24	5	-	3.89	.747	มาก
17. ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	18.3	56.5	20.9	4.3	-			
18. มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อไม่ให้มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	20	60	33	2	-	3.85	.716	มาก
	17.4	52.2	28.7	1.7	-			
	17	67	28	3	-	3.85	.691	มาก
	14.8	58.3	24.3	2.6	-			
	18	60	35	2	-	3.82	.708	มาก
	15.7	52.2	30.4	1.7	-			
เฉลี่ย						3.90	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08)

ตารางที่ 4.49 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
19. มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติด	21	59	34	1	-	3.87	.707	มาก
ลูกถามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน	18.3	51.3	29.6	0.9	-			
ครอบครัว และ ประชาชนทั่วไป								
20. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ	22	55	36	2	-	3.84	.744	มาก
เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชน	19.1	47.8	31.3	1.7	-			
กลุ่มเสี่ยง								
21. มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิต	23	52	39	1	-	3.84	.744	มาก
ของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกัน	20.0	45.2	33.9	.9	-			
การเสพติดซ้ำอีก								
22. มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้	24	51	38	2	-	3.84	.768	มาก
ต่างๆที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน	20.9	44.3	33.0	1.7	-			
ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน								
23. มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกัน	11	62	40	2	-	3.71	.659	มาก
ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	9.6	53.9	34.8	1.7	-			
เฉลี่ย						3.82	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลูกถามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ ประชาชนทั่วไป อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87)

ตารางที่ 4.50 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด								
	มาก/ที่สุด/ร้อยละ	มาก/ร้อยละ	ปานกลาง/ร้อยละ	น้อย/ร้อยละ	น้อยที่สุด/ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล	
24. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	22	54	39	-	-	3.85	.716	มาก	
25. การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด	19.1	47.0	33.9	-	-	3.84	.733	มาก	
เฉลี่ย						3.84	0.72	มาก	

จากตารางที่ 4.50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85)

ตารางที่ 4.51 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1	ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	3.68	0.74	มาก
2	มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด	3.67	0.72	มาก
3	ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	3.62	0.71	มาก
4	ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	3.56	0.73	มาก
5	สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	3.54	0.73	มาก
6	คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	3.46	0.72	มาก
เฉลี่ยรวม		3.59	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

ตารางที่ 4.52 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน	36 15.7	131 57.0	55 23.9	7 3.0	1 0.4	3.84	0.73	มาก
2. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัย หรืออันตรายที่จะ ได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่านเสพติดในชุมชน	32 13.9	120 52.2	72 31.3	6 2.6	-	3.77	0.71	มาก
3. มีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามา ให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดและการป้องกัน ยาเสพติดในชุมชนของท่าน	27 11.7	97 42.2	98 42.6	8 3.5	-	3.62	0.73	มาก
4. ท่านได้รับรู้ความรูเกี่ยวกับยาเสพติดจากการณรงค์ หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน	31 13.5	86 37.4	103 44.8	10 4.3	-	3.60	0.77	มาก
5. ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อ สารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต	30 13.0	87 37.8	106 46.1	7 3.0	-	3.61	0.75	มาก
เฉลี่ย						3.68	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84)

ตารางที่ 4.53 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
6. เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด	31	101	92	6	-	3.68	0.73	มาก
7. ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพยาเสพติดคือผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ	29	113	85	3	-	3.73	0.69	มาก
8. พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ	27	104	94	5	-	3.67	0.70	มาก
9. สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ	30	87	105	8	-	3.60	0.75	มาก
10. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม	27	116	80	7	-	3.71	0.71	มาก
เฉลี่ย						3.67	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันยาเสพติด อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพยาเสพติดคือผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73)

ตารางที่ 4.54 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ร้อยละ	มาก/ร้อยละ	ปานกลาง/ร้อยละ	น้อย/ร้อยละ	น้อยที่สุด/ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
11. การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ	34	97	96	3	-	3.70	0.73	มาก
12. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด	22	101	101	5	1	3.60	0.70	มาก
13. การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน	26	84	115	5	-	3.57	0.71	มาก
เฉลี่ย	11.3	36.5	50.0	2.2	-	3.62	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ด้านร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70)

ตารางที่ 4.55 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มาก ที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปาน กลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อย ที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
	14. สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้	28	107	90	4	1	3.68	.723
15. ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม	12.2	46.5	39.1	1.7	0.4			
16. มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่หมู่บ้าน/ชุมชน	21	98	105	6	-	3.58	.693	มาก
17. ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	9.1	42.6	45.7	2.6	-			
18. มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อไม่ให้มี แหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	27	86	107	10	-	3.57	.755	มาก
เฉลี่ย	11.7	37.4	46.5	4.3	-			
	26	74	122	7	1	3.51	.752	มาก
	11.3	32.2	53.0	3.0	0.4			
	23	76	116	15	-	3.47	.763	มาก
	10.0	33.0	50.4	6.5	-			
						3.56	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.55 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68)

ตารางที่ 4.56 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด							
	มากที่สุด/ ร้อยละ	มาก/ ร้อยละ	ปานกลาง/ ร้อยละ	น้อย/ ร้อยละ	น้อยที่สุด/ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
19. มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติด	32	83	102	13	-	3.58	0.79	มาก
ถูกลามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน	13.9	36.1	44.3	5.7	-			
ครอบครัว และ ประชาชนทั่วไป								
20. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ	20	95	107	7	1	3.55	0.71	มาก
เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชน	8.7	41.3	46.5	3.0	0.4			
กลุ่มเสี่ยง								
21. มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิต	21	97	104	8	-	3.57	0.70	มาก
ของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกัน	9.1	42.2	45.2	3.5	-			
การเสพติดซ้ำอีก								
22. มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้	21	87	112	10	-	3.52	0.72	มาก
ต่างๆที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน	9.1	37.8	48.7	4.3	-			
ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน								
23. มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกัน	23	79	118	9	1	3.50	0.74	มาก
ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	10.0	34.3	51.3	3.9	0.4			
เฉลี่ย						3.54	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด คือ มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดถูกลามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58)

ตารางที่ 4.57 ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติค							
	มากที่สุด/ร้อยละ	มาก/ร้อยละ	ปานกลาง/ร้อยละ	น้อย/ร้อยละ	น้อยที่สุด/ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
24. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติคในหมู่บ้าน/ชุมชน	23	74	118	15	-	3.46	0.76	มาก
25. การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติค	10.0	32.2	51.3	6.5	-	3.47	0.69	มาก
เฉลี่ย	8.7	32.6	55.7	3.0	-	3.46	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติค ด้านคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติค คือ การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติค อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรว่าปัจจัยใดมีความแตกต่างกันหรือไม่มีความแตกต่างกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามสมมติฐานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ของ เพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ให้พิจารณาจากค่า Sig. กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกัน ค่า Sig. จะน้อยกว่าหรือเท่ากับ ซึ่งหมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 (โดยใส่เครื่องหมาย *) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน ค่า Sig. จะมากกว่า ซึ่งหมายถึง ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 ข้อมูลทั่วไป

H_0 : ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ มีความแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

H_1 : ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ไม่มีความแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างหรือไม่ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป กับตัวแปรตาม 1 ตัว จึงใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จึงได้กำหนดเป็นสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ระดับความคิดเห็นของประชาชนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้แก่ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติค มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติค ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติค ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติคลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติค และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น มีความแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติคของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

H_1 : ระดับความคิดเห็นของประชาชนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้แก่ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ปัจจัยส่วนบุคคล	การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value
เพศ	.104	.001*
อายุ	.129	.002*

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร พบว่า เพศ และอายุ มีแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม

ตัวแปร	ผู้ใหญ่	กรรมการ	ผู้	เยาวชน
	บ้าน	หมู่บ้าน	ปกครอง	กลุ่มเสี่ยง
	Sig	Sig	Sig	Sig
1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	.002*	.000*	.005*	.001*
2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด	.001*	.000*	.000*	.005*
3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	.005*	.005*	.005*	.005*
4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	.005*	.003*	.005*	.019
5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	.000*	.015	.325	.250
6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	.002*	.002*	.015	.011

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3.2.1 สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

ตารางที่ 4.60 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน โดยภาพรวม

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	Sig
1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	.107	0.078	.109	.002*
2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด	.154	0.087	.160	.001*
3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	.091	0.089	.090	.005*
4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	.101	0.089	.105	.005*
5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	.128	0.086	.132	.000*
6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	.131	0.071	.133	.002*

$R^2 = .818$ SEE= .321 F= 157.641

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้ร้อยละ 81.8 โดยพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านมีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3.2.2 สำหรับกรรมการหมู่บ้าน

ตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน โดยภาพรวม

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	Sig
1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	.214	0.089	.245	.000*
2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด	.110	0.064	.128	.000*
3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	.190	0.055	.224	.005*
4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	.097	0.061	.111	.003*
5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	.072	0.078	.089	.015
6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	.109	0.072	.123	.002*

$R^2 = .901$ SEE= .171 F= 161.085

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้ร้อยละ 90.1 โดยพบว่า ระดับความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านมีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3.2.3 สำหรับผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.62 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยภาพรวม

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	Sig
1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	.211	0.078	.199	.005*
2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด	.135	0.087	.135	.000*
3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	.107	0.089	.127	.005*
4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	.146	0.089	.161	.005*
5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	.029	0.086	.057	.325
6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	.078	0.071	.086	.015

$R^2 = .798$ SEE= .425 F= 148.044

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้ร้อยละ 79.8 โดยพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองมีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลงและสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3.2.4 สำหรับเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

ตารางที่ 4.63 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นขอเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวม

ตัวแปร	B	S.E.	Beta	Sig
1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	.189	0.063	.212	.001*
2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด	.105	0.057	.142	.005*
3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด	.154	0.086	.176	.005*
4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง	.099	0.042	.105	.019
5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด	.052	0.048	.066	.250
6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น	.068	0.061	.072	.011

$R^2 = .852$ SEE= .321 F= 157.641

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้ร้อยละ 85.2 โดยพบว่า ระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงมีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด และร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาในการป้องกันปัญหา
ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดและคุณภาพชีวิตและ
ความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
ปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่
เป็นผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง จำนวน 575 คน ไม่มีผู้ตอบ
แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหาเสพติดของ
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษา “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

1. สรุปการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

1.1 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

1.1.2 เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

1.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านการดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

1.2 สมมติฐานการศึกษา

1.2.1 ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับมาก

1.2.2 ประชาชนและผู้มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดและความคิดเห็นที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร หรือไม่

1.2.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร คือ

1) ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถาบันการศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดที่แตกต่างกัน

2) ปัจจัยด้านการดำเนินงาน ได้แก่ นโยบายของรัฐบาล การนำนโยบายไปปฏิบัติ เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติด และความพร้อมของหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ที่แตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการศึกษา

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชากรในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จำนวน 115 หมู่บ้านๆ ละ 5 คน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้าน 1 คน กรรมการหมู่บ้าน 1 คน ผู้ปกครอง 1 คน และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง 2 คน รวมทั้งสิ้น 575 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามจำนวน 575 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 575 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การวิเคราะห์แบบเพียร์สัน

1.4 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 575 คน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็น เพศชาย ร้อยละ 59.65 และ เพศหญิง ร้อยละ 40.35 ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง อายุระหว่าง 20-40 ปี ร้อยละ 35.65 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง น้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.69 อายุระหว่าง 41-60 ปี ร้อยละ 26.09 และมีอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 9.57 ตามลำดับ

โดยมีผลสรุปตามลำดับดังนี้

1.4.1 สรุประดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว

จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่ากลุ่มผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 รองลงมา คือ ชาวชนกลุ่มเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 กรรมการหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และผู้ใหญ่บ้าน น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ โดยสรุปตามกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

1) สรุประดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว

จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ ด้านวิธีการพัฒนาลูกบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 การบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 น้อยที่สุด ตามลำดับ

2) สรุประดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว

จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า กรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟู โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมา คือ ด้านการช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด ในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 วิธีการพัฒนาลูกบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 น้อยที่สุด ตามลำดับ

3) สรุประดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว

จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ ด้านมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 วิธีการให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 การช่วยให้กลับคืนสู่สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และการบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

4) *สรุประดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมา คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การบำบัดรักษาและฟื้นฟู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 การพัฒนาคุณภาพชีวิตไม่ตกเป็นทาสยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 น้อยที่สุด ตามลำดับ

1.4.2 สรุประดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่ากลุ่มผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมา คือเยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ผู้ใหญ่บ้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และกรรมการหมู่บ้าน น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ตามลำดับ โดยสรุปตามกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

1) *สรุประดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่าผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เทคนิคที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และหน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 น้อยที่สุด ตามลำดับ

2) *สรุประดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่า กรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ วิธีการในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ นำนโยบายของรัฐบาลไปใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 การนำนโยบายไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 หน่วยงาน

ภาครัฐขาดความพร้อมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และมีจิตอาสาจะช่วยเหลือชุมชนป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 น้อยที่สุด ตามลำดับ

3) *สรุประดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การป้องกันปัญหาเสพติดในสถานการศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมา คือ การป้องกันสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 หน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในเรื่องใดบ้างในการป้องกันปัญหาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และการป้องกันบุตรหลานจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

4) *สรุประดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การหลีกเลี่ยงจากปัญหาเสพติดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา คือ มีวิธีการในการป้องกันตัวเองจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะมีพฤติกรรมกรป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และวิธีการในการป้องกันเพื่อนให้ห่างไกลจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 น้อยที่สุด ตามลำดับ

1.4.3 สรุปปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม ผลการศึกษพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายกลุ่มเป้าหมายพบว่า กลุ่มผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมา คือ เยาวชนกลุ่มเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 กรรมการหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และผู้ใหญ่บ้าน น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ตามลำดับ

1) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการศึกษพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรก คือ ผลกระทบจากสมาชิกในครอบครัวที่ทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 สถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และกลุ่มเพื่อนจะช่วย ป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 น้อยที่สุด ตามลำดับ

2) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการศึกษพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมช่วยสังคมป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่ามี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 สมาชิกในครอบครัวควรทำอะไรเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 กลุ่มเพื่อนในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และสถาบันการศึกษามีวิธีการในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 น้อยที่สุด ตามลำดับ

3) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการศึกษพบว่า กลุ่มผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำ เขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ สมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00 กลุ่มเพื่อนในสังคมมีอิทธิพลในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และสถาบัน การศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหา ยาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

4) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการศึกษพบว่ากลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติดโดย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมา คือ จุดมุ่งหมายในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.84 การป้องกันปัญหาหาเสพติดของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีวิธีการหลีกเลี่ยงหาเสพติดจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และสาเหตุที่ทำให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตกเป็นทาสของหาเสพติดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 น้อยที่สุด ตามลำดับ

1.4.4 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยภาพรวม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร พบว่า เพศ และอายุ มีแตกต่างกันกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยสรุปตามกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

1) **สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับหาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันหาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากหาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของหาเสพติด และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

2) **สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มกรรมการหมู่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับหาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันหาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากหาเสพติดลดลง และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของหาเสพติด ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

3) **สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร** ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ปกครองในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับหาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันหาเสพติด คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ

ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลงและสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

4) *สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร* ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร มีความแตกต่างกัน คือ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด และร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และไม่แตกต่างกัน คือ ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุม การแพร่ระบาดของยาเสพติด และคุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

1.4.5 ข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอ คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อปัญหาในการ ป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ประชาชนมีความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติด มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด ร่วมดำเนินกิจกรรมการ ป้องกันยาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดและ คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของประชาชนในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครองและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง จำนวน 575 คน ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นข้อเสนอแนะในการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

2. อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ศึกษานำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กิตติพงษ์ คำคง (2536: น. 26) กล่าวว่า ความสำเร็จ คือ ความต้องการของมนุษย์ในด้านต่างๆ โดยมีกำหนดเป้าหมายเพื่อประเมินว่าความต้องการได้รับการตอบสนองหรือบรรลุความต้องการหรือไม่ ซึ่งการวัดผลของความสำเร็งนั้นสามารถวัดได้หลายแบบแล้วแต่ความต้องการว่าความสำเร็งนั้นอยู่ระดับใดถึงจะถือว่าสำเร็จ นิติ์ จันทวี (2545: น. 26) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็งในการดำเนินงานจะต้องประกอบด้วย บทบาทของผู้นำ ทักษะของสมาชิกกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม ระเบียบข้อบังคับ กิจกรรมและแผนงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิก ผลตอบแทนที่สมาชิกกลุ่มได้รับและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการได้รับสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ ด้วย ไวริช และคูนซ์ (Wehrich & Koontz, 1993: p. 20) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็งในการดำเนินงานโดยที่มนุษย์รวมกลุ่มกันทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ต้องอาศัยการบริหารจัดการ บทบาทของผู้บริหารหรือการนำองค์กร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการประสานความพยายามของแต่ละบุคคล ไปสู่ความสำเร็งตามเป้าหมาย โดยมีความรับผิดชอบต่อการรวบรวมและใช้ทรัพยากรขององค์กร

2.2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็งในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ในพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ได้เสนอแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็งในการป้องกันปัญหาเสพติด การทำงานทั้ง 5 ด้านซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 ด้านประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชน มากที่สุด รองลงมา คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชน รองลงมา คือ ได้รับรู้ความรู้อีกเกี่ยวกับยาเสพติดจากการณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชน รองลงมา คือ ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต และมีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติด

และการป้องกันยาเสพติดในชุมชน น้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประเมษฐ์ ศรีประเทศ (2556) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด กรณีศึกษาตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา การป้องกันยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการป้องกันยาเสพติดด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการป้องกันยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการป้องกันยาเสพติดในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันปัญหา กรณีศึกษาตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 7 ประการ และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่า ควรส่งเสริมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในชุมชนให้หน่วยงานอื่นทราบ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการป้องกันยาเสพติดในระดับประเทศ และมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินการป้องกันยาเสพติดในชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.2 มีกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พันโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม มากที่สุด รองลงมา คือเพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รองลงมา คือ พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ น้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ร้อยตำรวจโท กฤษณา นาคประสิทธิ์ (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า (1) การมีส่วนร่วมในการค้นปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมจัดทำแผน/โครงการ ในระป้องกันปัญหาเสพติด คนในชุมชน ร่วมวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหาเสพติดในชุมชนและเสนอปัญหาและแนวทางใน

การแก้ไขปัญหาสุขภาพประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือน้อยสุด เมื่อทำการเปรียบเทียบกับ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเพียงปัจจัยด้านมีอายุที่มีส่วนในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมให้คำปรึกษาผู้ปกครอง/เยาวชนที่ติดสิ่งเสพติดและการมีส่วนร่วมผลักดันแหล่งมั่วสุมสิ่งเสพติดออกจากชุมชนมีการให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพของรัฐตามสื่อต่างๆ มีส่วนร่วมติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพของรัฐตามสื่อต่างๆ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้านเพศประชาชนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ ในด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.3 ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ มากที่สุดรองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนำวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด น้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับกับอัมพร ภูแก้ว (2556) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกร ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีส่วนร่วมเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและเมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในพื้นที่ เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัด

จันทบุรี แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับแผนการวางระบบการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ (จังหวัด/กรุงเทพมหานคร อำเภอ/เขต)

สรุปคือ การดำเนินงานส่งเสริมการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ซึ่งการจัดกิจกรรมจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนป้องกันปัญหาเสพติดของภาครัฐหรือการดำเนินงานที่รัฐได้จัดทำ เช่น กิจกรรมการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด/ วันต่อต้านยาเสพติด/ to be number one / คอนเสิร์ต/ การประกวดร้องเพลง/ การเต้น /การเล่นกีฬา เป็นต้น การจัดกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติดประสบผลสำเร็จ

2.2.4 ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม มากที่สุด รองลงมา คือ สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหาการติดยาเสพติด ในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้ รองลงมา คือ มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่หมู่บ้าน/ชุมชน รองลงมา คือ ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และมีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อไม่ให้มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน น้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558 – 2562 ระดับชาติ ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาความมั่นคงปลอดภัยของมนุษยชาติ (Human security) และยาเสพติดเป็นตัวการที่สำคัญในการบ่อนทำลายกำลังทรัพยากรบุคคลของชาติ ความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดจะเป็นตัวแปรที่สำคัญให้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับที่สูงมาก โดยการกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ (National agenda) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (Protective regulatory policy)

ในอนาคตปัญหาเสพติดยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

2.2.5 สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำอีก มากที่สุด รองลงมา คือ มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง รองลงมา คือ มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลามกว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป รองลงมา คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน และมีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน น้อยที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของที่ประชุมศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ มีมติเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2559 เห็นชอบแผนประจักษ์ร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2559-2560 โดยให้ถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่ โดยบูรณาการงานในทุกมาตรการของกระทรวง กรม และหน่วยงานต่างๆ ที่จะลงในระดับพื้นที่ รวมทั้งบูรณาการในระดับพื้นที่ (จังหวัด/กรุงเทพมหานคร อำเภอ/เขต) ลงถึงหมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้มแข็งในหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศและสามารถควบคุมดูแลปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2559 ได้ให้ความเห็นชอบโครงการเพื่อการปฏิรูปในระยะที่ 1 กระทรวงยุติธรรม (พ.ศ. 2559 – 2560) แผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2559- 2560 ซึ่งจะบูรณาการและขับเคลื่อนไปพร้อมกับการกิจของกระทรวงยุติธรรมโดยเฉพาะศูนย์ยุติธรรมชุมชนซึ่งจะลงสู่พื้นที่

กรอบทิศทางแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2560

1) จุดมุ่งหมาย

ลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและนำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน

2) กรอบทิศทาง

(1) แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558

ก. ให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางดำเนินงาน เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ประสานการปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากร และติดตามประเมินผลของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข. ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปีให้สอดคล้องรองรับกับแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2558 เป็นต้นไป

ค. ให้กระทรวงยุติธรรมบูรณาการการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 -2562 ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจัดทำตารางแสดงแผนการดำเนินงานในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานเสนอนายกรัฐมนตรีทราบต่อไปด้วย

(2) แผนประสานสอดคล้องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2558 เห็นชอบแผนประสานสอดคล้องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงบทบาทภารกิจของหน่วยงาน การประสานงานระหว่างหน่วยงานในแต่ละกิจกรรมและห้วงระยะเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือของฝ่ายนโยบายและฝ่ายบริหารในการอำนวยความสะดวก กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ มาตรการ/แนวทางที่กำหนด

1) เป้าหมาย

กำหนดเป้าหมายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ เป้าหมายผลลัพธ์ภาพรวม เป้าหมายการพัฒนามาตรการและเป้าหมายการบูรณาการเชิงพื้นที่ ได้แก่

(1) เป้าหมายผลลัพธ์ภาพรวม คือ ลดปัญหายาเสพติด สังคมปลอดภัยจากยาเสพติด พลังประชารัฐร่วมใจป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

(2) เป้าหมายการพัฒนามาตรการ 3 มาตรการ คือ

1) พัฒนามาตรการปราบปรามยาเสพติดให้มีขีดความสามารถควบคุมการผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ การจำแนกผู้ค้ายาเสพติดออกจากผู้เสพและดำเนินการสืบสวนปราบปรามดำเนินคดีกับผู้ผลิต ผู้ค้า และตัวการรายสำคัญ

2) พัฒนาการบำบัดรักษาให้มีคุณภาพมาตรฐานผู้เสพ/ผู้ติด สามารถเข้าถึงและเข้ารับบริการได้ง่าย และพัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพผู้ติด โดยถ่ายโอนภารกิจบำบัดรักษาทุกระบบให้กระทรวงสาธารณสุขเข้าดูแลรับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

3) พัฒนามาตรการป้องกัน การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันเชิงรุก กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มประชาชนทั่วไป

(3) เป้าหมายการบูรณาการเชิงพื้นที่

- 1) สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด 105 หมู่บ้าน/ชุมชน 13 ตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- 2) ขยายหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินโดยมีจำนวนและการกระจายที่เหมาะสม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านและชุมชน บนพื้นฐานการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2.6 คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน บิดา/มารดา และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่า การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติดมากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมศักดิ์ ฤทธิภักดี (2551) การศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

- 1) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมและด้านการลงทุนและปฏิบัติงาน และมีปัญหาในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดตามและประเมินผล

- 2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีตำแหน่งระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกัน

- (1) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ดำรงตำแหน่งต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มนายก/รองนายก/สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/พนักงานประจำองค์การบริหารส่วนตำบล

- (2) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

(3) บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดทั้ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่วนใหญ่บุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด มากกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 1 ปี และตั้งแต่ 1-5 ปี

3) แนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ เรื่องภัยของยาเสพติดแก่ผู้ปกครองหรือเยาวชนทั่วไปหรือกลุ่มเสี่ยง โดยให้สถาบันการศึกษาและ ตำรวจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ รมรงค์และเผยแพร่ถึงอันตรายของยาเสพติดให้ประชาชน ได้รับทราบเป็นประจำ ควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การแข่งขันกีฬาในตำบล เป็นต้น และควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาระยะยาวเรื่องยาเสพติดให้มากกว่าเดิม

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” โดยจะแบ่ง การนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ และส่วนที่สอง เป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร” ทำให้มีข้อเสนอจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่อำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เพื่อจะได้นำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่อำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ให้สัมฤทธิ์ผลและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป พบว่า

3.1.1 ปัจจัยด้านการดำเนินงานในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอกำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

1) นโยบายของรัฐบาล ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาคอขวดของมนุษยชาติ (Human security) และยาเสพติดเป็นตัวการที่สำคัญในการบ่อนทำลายกำลังทรัพยากรบุคคลของชาติ ความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดจะเป็นตัวแปรที่สำคัญให้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาให้

ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในระดับที่สูงมาก โดยการกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ (National agenda) การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (Protective regulatory policy)

ในอนาคตปัญหาสุขภาพเสพติดยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการนำนโยบายของรัฐบาลเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558 – 2562 ระดับชาติ มาใช้ในการป้องกันยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร สามารถอธิบายได้ดังนี้

แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2558-2562 จังหวัดยโสธร

วิสัยทัศน์

“เป็นเมืองบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด ครบวงจร”

พันธกิจ

สนับสนุนและพัฒนาเครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด

สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์

ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดอย่าง

มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการปรามปรามและสกัดกั้นการค้ายาเสพติดอย่าง

คนดีสู่สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเพื่อคืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยกระดับการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพเสพติดอย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันยาเสพติด
หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษาและสถานประกอบการมีความเข้มแข็งใน
การป้องกันยาเสพติด

เด็ก เยาวชน และประชาชนไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
เครือข่ายการค้ายาเสพติดถูกทำลาย
ผู้เสพผู้ติดได้รับการฟื้นฟูอย่างมีมาตรฐาน
ตัวชี้วัด (ภาพรวม)
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสูงขึ้น ทั้งนี้ โดยวัด
จากคดีที่เกิดขึ้นกับชีวิตร่างกาย และเพศ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดียาเสพติด มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับ
ปีที่ผ่านมา

สามารถควบคุมและลดปัญหาเสพติดได้มากกว่าปีที่ผ่านมา
ระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเสพติดของจังหวัดยโสธร ในภาพรวมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
(ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ราชยุทธศาสตร์ฯ ปรากฏตามหัวข้อที่ 11)
กลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่าง
ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างภูมิคุ้มกันในทุกกลุ่มเป้าหมาย

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง ป้องกัน และ
แก้ไขปัญหาเสพติด

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด 5
ปี พ.ศ. 2558 – 2562 จังหวัดยโสธร กับยุทธศาสตร์ระดับชาติ
ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่าง
ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

3) เทคนิคที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติด ได้แก่ การปราบปรามยาเสพติด ไม่ให้เกิดการค้ายาเสพติดในพื้นที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร สามารถควบคุมและจำแนกผู้ค้ายาเสพติดออกจากผู้เสพและดำเนินการสืบสวนปราบปรามดำเนินคดีกับผู้ผลิต ผู้ค้า และตัวการรายสำคัญพัฒนาการบำบัดรักษาให้มีคุณภาพมาตรฐานผู้เสพ/ผู้ติด สามารถเข้าถึงและเข้ารับบริการได้ง่าย และพัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพผู้ติด โดยถ่ายโอนภารกิจการบำบัดรักษาทุกระบบให้กระทรวงสาธารณสุขเข้าดูแลรับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง และพัฒนามาตรการป้องกัน การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันเชิงรุก กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มประชาชนทั่วไป

4) ความพร้อมของหน่วยงาน ซึ่งหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องร่วมมือกันในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนของตนเอง รวมไปถึงจะต้องมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดให้หน่วยงานอื่นทราบ เช่น จัดทำแผ่นพับป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดในชุมชน การรณรงค์ให้ประชาชน รวมไปถึงคณะผู้บริหาร คณะครู นักเรียน นักศึกษา ในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

3.2.1 ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร โดยควรดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเสพติด และการป้องกันยาเสพติดในชุมชนให้มากขึ้น เช่น ให้ชุมชนสำรวจหรือจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นในครอบครัว จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนตนเอง เช่น การจัดทำป้ายประกาศเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น

2) ควรมีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด เช่น มีการร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกันยาเสพติดในรูปแบบที่ยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ โดยการสร้างแรงจูงใจและความร่วมมือกันในการป้องกันปัญหาเสพติด เป็นต้น

3) ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติดในชุมชนหรือส่งเสริมให้ประชาชนร่วมเป็นแกนนำในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในชุมชน เช่น มีการดำเนินการป้องกันยาเสพติดแบบเจาะลึกลงไปในรายละเอียดถึงตัวบุคคล จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน เพื่อเป็นแกนนำในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน เป็นต้น

4) ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในชุมชนเพื่อให้ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง เช่น จัดประชุมเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดระหว่างชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกเดือน จัดคัดเลือกเยาวชน

ดีเด่นให้เป็นตัวอย่างที่ดีในทุกๆ เดือน โดยมีการมอบรางวัลให้แก่เยาวชนดีเด่นนั้น เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนรุ่นต่อไปเพื่อพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น และจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อต่อต้านยาเสพติดระหว่างชุมชนขึ้นทุกๆ ปี เป็นต้น

5) *ควรมีการป้องกันยาเสพติด* โดยสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนได้ เช่น การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการป้องกันยาเสพติด การจัดระเบียบสถานบริการกลางคืน โดยสามารถตรวจสอบได้ง่าย เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุมของยาเสพติดซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในชุมชน เป็นต้น

6) *คุณภาพชีวิตของประชาชนจะดีขึ้น* โดยจะต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนให้มากขึ้น เช่น ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมหรือโครงการในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน และการร่วมมือกันในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในทุกรูปแบบและกระทำอย่างต่อเนื่อง ให้ครอบคลุมทุกเพื่อนที่ในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร และเสริมสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งเพื่อรวมพลังป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน เป็นต้น

3.1.3 ปัจจัยทางสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว

จังหวัดยโสธร ประกอบด้วย การป้องกันยาเสพติดด้วยตนเอง การป้องกันยาเสพติดโดยกลุ่มเพื่อน การป้องกันยาเสพติดในครอบครัว การป้องกันยาเสพติดในสถาบันการศึกษา และการป้องกันยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งจะสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิง พวงทอง ไกรพิบูลย์ (2560) ได้สรุป คุณภาพชีวิตว่าเป็นภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทั้งของตนเอง (ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ) และของสังคม ทั้งนี้ครอบคลุมไปถึง ความปลอดภัย สิทธิ และเสรีภาพ ส่วนในทางการแพทย์มองคุณภาพชีวิตว่าหมายถึง สภาพร่างกาย และจิตใจที่มั่นคงแข็งแรง มีความพอใจ สุขใจ สุขกาย และมีความสุข ทั้งนี้คุณภาพชีวิตจะถูกคุกคามด้วยโรคและภาวะผิดปกติต่างๆ ของร่างกายและจิตใจ

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษานี้เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ดังนั้น จึงน่าจะมีผู้สนใจทำการศึกษานี้ให้ขยายวงกว้างขึ้นต่อไปอีก ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่มีความปรารถนาที่จะทำการศึกษานี้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร เกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเขตพื้นที่อำเภออื่นของจังหวัดยโสธร เพื่อจะได้ทราบถึงแนวทางในการป้องกันปัญหาหาเสพติดในภาพรวมได้อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่มากยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรมีการขยายขอบเขตของการศึกษาให้ครอบคลุมถึงประชากรกลุ่มอื่น ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาหาเสพติดในภาพรวมได้อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่มากยิ่งขึ้น เพื่อจะนำข้อมูลที่ศึกษาดังกล่าวมาปรับปรุงและพัฒนาในการป้องกันปัญหาหาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มประชากรในพื้นที่

3.2.3 ควรมีการศึกษาแบบเจาะลึกในแต่ละด้านที่มีผลต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ พาหอม. (2548). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาสภาพหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- กฤษฎา นาคประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติคในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- จักรพงษ์ ฟองชัย. (2543). บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการพัฒนาการบริหารการป้องกันและปราบปรามยาเสพตติคของสถานีตำรวจภูธรในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- เจริญ แจกพิมาย. (2555). “พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพตติคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). วิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพฯ: วิ.อินเตอร์ พรินท์.
- ธรา ผ่องพุดิ. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและการปราบปรามยาเสพตติคไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพตติคกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประเมษฐ์ ศรีประเทส. (2556). บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพตติคกรณีศึกษา ตำบลสองแพรก อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี.
- ประไพ พรหมเจริญ. (2543). การมีส่วนร่วมของครูในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.
- ประมวล ศรีทอง. (2546). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติค: ศึกษากรณีกิ่งอำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.

- มานัส ห่อเย็น. (2548). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด: ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนรอบพื้นที่กองทัพอากาศในแขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. กรุงเทพมหานคร.*
- ลลิตา ศรีสวัสดิ์. (2546). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด: กรณีศึกษาจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, พระนครศรีอยุธยา.*
- วิชา มหาคุณ. (2551). *การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด: การสร้างเครือข่าย-การส่งต่อ-การติดตามและประเมินผล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) จังหวัดยโสธร. (2557). *คำสั่งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) ที่ 19/2556 เรื่อง แผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี 2557.*
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (2561). *คำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ที่ 3/2561 เรื่องแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเร่งด่วน ปี 2561.*
- สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด. (2550). *คู่มือข้อกำหนดและเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด.*
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2541). *แนวคิดและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด.*
- อकिन รพีพัฒน์. (2531). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย. ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข: มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- อาภาพันธ์ สุขพันธ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเคหะชุมชนดินแดง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพมหานคร.*
- Cohen, John M. and Uphoff, Norman, T. (1981). *Participation's Place in Rural Development: Seeking Clarity Through Specificity World Development.*

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

สำหรับผู้ใหญ่บ้าน

แบบสอบถามหมายเลข

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แผนกบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อจากความรู้สึที่แท้จริง คำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะถูกปิดเป็นความลับ

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้มานั้นจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เยาวชนหรือประชาชนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 20 ปี 21-40 ปี
 41-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

- ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่า การมีความรู้ ความเข้าใจของท่านจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติดในเรื่องใดบ้าง
  - 1. ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำกิจกรรมในการป้องกันปัญหาเสพติดได้
  - 2. ช่วยสร้างความมั่นคงเข้มแข็งในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
  - 3. ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเสพติดในชุมชนที่ส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศชาติ
- ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน หากท่านพบผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างไร
  - 1. เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำอย่างเต็มที่เมื่อผู้ผ่านการบำบัดรักษามีปัญหาในชุมชน
  - 2. ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่ชุมชน
  - 3. ส่งเสริมให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์การป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่าจะมีวิธีการช่วยผู้บาดเจ็บกลับคืนสู่สังคมได้อย่างไร

- 1. ช่วยสร้างการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ ในสังคมได้
- 2. ช่วยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อไม่ให้หวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้อีก
- 3. ช่วยสร้างความรักความอบอุ่นและสร้างกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติด

4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านจะมีวิธีการพัฒนาให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติดได้อย่างไร

- 1. พัฒนาด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย
- 2. พัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยอย่างเต็มที่
- 3. พัฒนาด้านการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์

เพื่อจัดปัญหาเสพติด

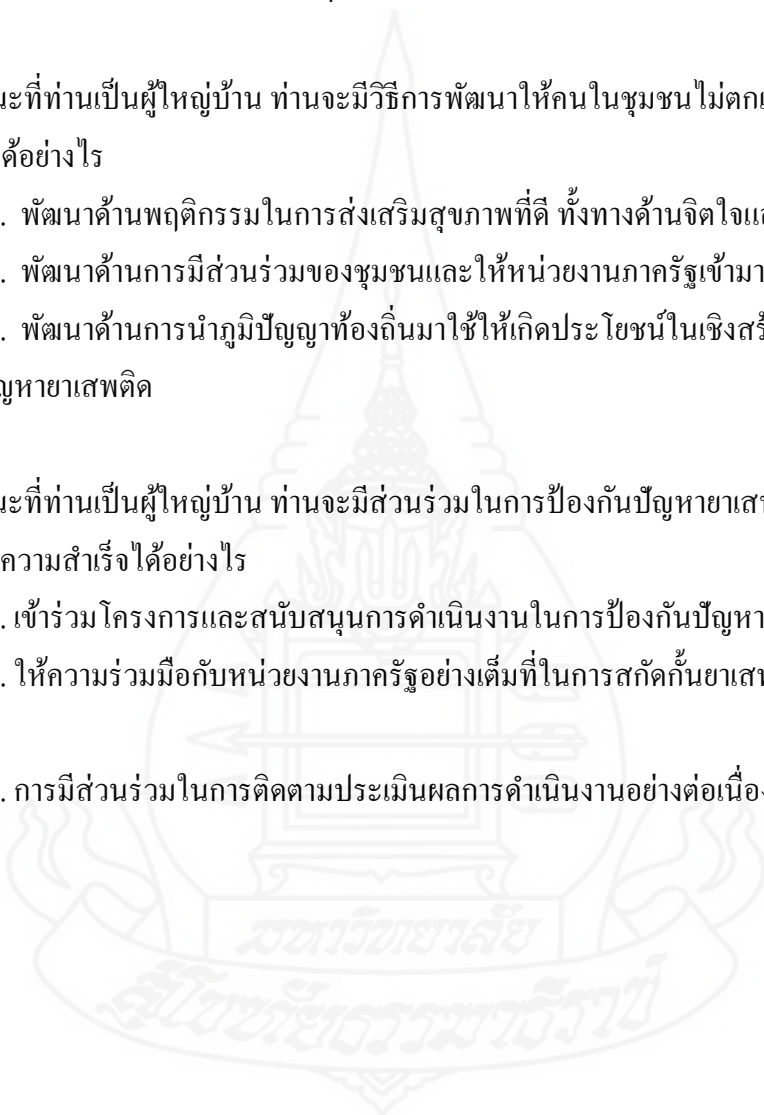
5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านจะมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

- 1. เข้าร่วมโครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
- 2. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่ในการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เกิดขึ้น

ในชุมชน

- 3. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันปัญหา

ยาเสพติด

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านนำนโยบายของรัฐบาลในส่วนใดบ้างไปใช้ในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

1. การปฏิบัติตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2560 อย่างเคร่งครัด
2. การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี

(พ.ศ. 2558-2562) จังหวัดยโสธรมาใช้เป็นเกาะป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

3. ปฏิบัติตามกลไกอำนวยการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านได้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านใดบ้าง

1. ด้านให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของรัฐบาลอย่างชัดเจน
2. ด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สื่อต่างๆ ที่มีคุณภาพในการป้องกันปัญหาเสพติด
3. ด้านการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการติดตามและเฝ้าระวังในการป้องกันยาเสพติด

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน

1. การให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มวัยรุ่นในหมู่บ้าน/ชุมชน
2. การสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่บ้าน
3. การส่งเสริมการมีส่วนร่วม เช่น ร่วมกันพัฒนาทำความสะอาดหมู่บ้านให้น่าอยู่ไม่เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นและผู้ค้ายาเสพติด

4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านมีเทคนิคอะไรบ้างที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปัญหา
ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

- 1. จัดให้มีชุดปฏิบัติการเข้าเวรยามประจำตำบลทุกวัน
- 2. จัดชุดสายตรวจจากสถานีตำรวจให้ครบทุกพื้นที่ของหมู่บ้าน
- 3. จัดให้มีการดูแลสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความสว่างไม่ให้เป็นที่มั่วสุม

ของกลุ่มวัยรุ่น

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในเรื่องใดบ้าง
ในการป้องกันปัญหาเสพติด

1. ขาดความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ในหมู่บ้าน

2. ขาดสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ให้ทราบทันทีในการป้องกัน
ปัญหาเสพติด

3. ขาดความพร้อมด้านบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดในพื้นที่

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงใน
ช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่าตัวท่านเองจะมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกัน
ปัญหาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

- 1. เป็นจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
- 2. เฝ้าระวังไม่ให้บุคคลแปลกหน้าหรือวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงเข้ามาขายยาเสพติดในพื้นที่ได้
- 3. มีส่วนร่วมในการรายงานให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบทันทีหากพบเบาะแสหรือ

การกระทำผิด

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่ากลุ่มเพื่อนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดได้อย่างไร
- 1. ร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
  - 2. ร่วมกันสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีและจัดแหล่งอบายมุขออกจากหมู่บ้าน/ชุมชน
  - 3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เช่น เล่นดนตรีหรือออกกำลังกายในยามว่าง
3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่าสมาชิกในครอบครัวส่งผลอย่างไรที่ทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติด
- 1. คนในครอบครัวไม่รักใคร่ ไม่ดูแลเอาใจใส่ในปัญหาเรื่องเล็กน้อยๆ จึงได้หลงผิด
  - 2. สร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่เด็กเล็กจนผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้ก็จะไม่เกิดปัญหาขึ้น
  - 3. ครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหา ยาเสพติดหรือไม่
- 1. มี เพราะสถานศึกษาเป็นโลกกว้างที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงหลงผิดได้ง่าย
  - 2. ไม่มี เพราะสถานศึกษามีการตรวจสอบสารเสพติดกับวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงในทุกๆ ปีการศึกษา
  - 3. ไม่มี เพราะสถานศึกษามีมาตรการที่เข้มแข็งที่จะไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ใหญ่บ้าน ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติดในด้านใดบ้าง
- 1. ด้านการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนห่างไกลจากปัญหา ยาเสพติด
  - 2. ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหา ยาเสพติด
  - 3. ด้านการป้องกันปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นในชุมชนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

- ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียด และ โปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ ว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียงข้อละหนึ่งคำตอบ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด						
1	ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
3	มีหน่วยงานราชการการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
4	ท่านได้รับรู้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากการรณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน					
5	ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหายาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด						
6	เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์กลางครองผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติด					
7	ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้อง เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ					
8	พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุง ระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ					
9	สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ					
10	ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พัน โทษ/ผู้ผ่านการบำบัด ที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม					
ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด						
11	การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ					
12	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบาย การป้องกันยาเสพติด					
13	การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน					
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง						
14	สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหา การติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดได้					
15	ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม					
16	มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่ หมู่บ้าน/ชุมชน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
17	ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
18	มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด						
19	มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลาม กว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป					
20	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง					
21	มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของผู้ผ่าน การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำอีก					
22	มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน					
23	มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น						
24	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกัน ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
25	การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด					

ตอนที่ 5 เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของท่านในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

ข้อเสนอแนะ

---

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความร่วมมือนตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี

สำหรับกรรมการหมู่บ้าน

แบบสอบถามหมายเลข

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อจากความรู้สึกรู้สึกที่แท้จริง คำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะถูกปิดเป็นความลับ

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร สำหรับกรรมการหมู่บ้าน
ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้มานั้นจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เยาวชนหรือประชาชนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 20 ปี 21-40 ปี
 41-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านคิดว่าความรู้ ความเข้าใจของท่านจะช่วยชุมชนป้องกันปัญหาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

1. ช่วยประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้ทราบถึงการดำเนินงานด้านการป้องกัน

2. ช่วยประสานงานที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน

3. ช่วยสร้างความมั่นใจให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยและร่วมมือกันสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ

2. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน หากท่านพบผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างไร

1. ให้คำแนะนำที่ดีและชักชวนให้ทำอาชีพที่สุจริตเพื่อลดปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน

2. ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่หมู่บ้าน

3. ให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาคอยแนะนำเมื่อผู้ผ่านการบำบัดรักษามีปัญหาในหมู่บ้าน

3. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน หากท่านพบผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว ท่านจะช่วยให้เขาได้เข้ากับสังคมได้อย่างไร

- 1. สร้างการยอมรับของญาติ พี่น้อง และกลุ่มเพื่อนๆ เพื่อให้เข้ากับคนในสังคมได้
- 2. สร้างกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้านเพื่อให้คนในสังคมยอมรับและไม่รังเกียจ
- 3. สร้างความรักความอบอุ่นให้เขารู้สึกไม่ถูกทอดทิ้งและเดียวดายเพื่อเข้ากับคนในสังคมได้

4. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านมีวิธีการให้คนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติดในด้านใด

- 1. ด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย
- 2. ด้านการสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์เพื่อขจัดปัญหาเสพติด
- 3. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยอย่างเต็มที่

5. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านจะมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

- 1. มีส่วนร่วมให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่ในการสกัดกั้นยาเสพติด

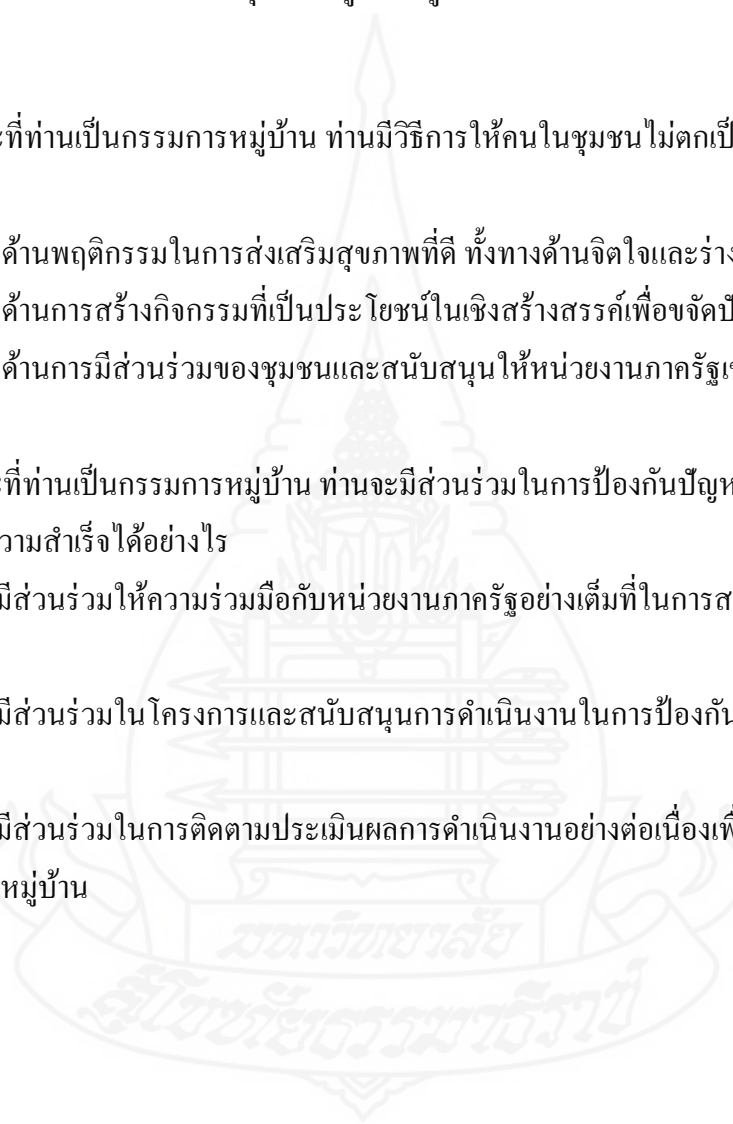
ในหมู่บ้าน

- 2. มีส่วนร่วมในโครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหาเสพติด

ในหมู่บ้าน

- 3. มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันปัญหา

ยาเสพติดในหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน เกี่ยวกับ
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงใน
ช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านนำนโยบายของรัฐบาลในส่วนใดบ้างไปใช้ในการ
ป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

1. การปฏิบัติตามแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2560 อย่างเคร่งครัด
2. การนำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2558-
2562) จังหวัดยโสธร
3. การนำกลไกอำนาจการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)

2. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านได้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านใดบ้าง

1. ด้านให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของรัฐบาล
อย่างชัดเจน
2. ด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สื่อต่างๆ ที่มีคุณภาพ ในการป้องกันปัญหายาเสพติด
3. ด้านการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการติดตามและเฝ้าระวังในการป้องกัน
ยาเสพติด

3. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันปัญหายาเสพติด
ในหมู่บ้าน

1. การให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติดกับประชาชนและกลุ่มวัยรุ่นใน
หมู่บ้าน
2. การสร้างความสัมพันธ์และร่วมกันพัฒนาทำความสะอาดหมู่บ้านให้น่าอยู่ไม่เป็น
แหล่งมั่วสุม
3. การสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ เช่นการเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เพื่อสร้างความสามัคคี
ในหมู่บ้าน

4. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านมีจิตอาสาจะช่วยชุมชนป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านได้อย่างไร

- 1. อาสาเข้าร่วมกับชุดปฏิบัติการเข้าเวรยามประจำตำบลทุกวันในหมู่บ้าน
- 2. อาสาดูแลและสอดส่องสภาพแวดล้อมให้มีความสว่างไสวภายในหมู่บ้าน
- 3. อาสาเข้าร่วมกับชุดสายตรวจจากสถานีตำรวจเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน

5. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในด้านใดบ้างในการป้องกันปัญหายาเสพติด

- 1. ด้านสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ให้ทราบทันทีเมื่อเกิดเหตุในหมู่บ้าน
- 2. ด้านการช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ในหมู่บ้าน

- 3. ด้านความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ในหมู่บ้าน

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านจะมีส่วนร่วมช่วยสังคมป้องกันปัญหายาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

- 1. มีส่วนร่วมในการปราบปรามและป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน
- 2. มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายในการป้องกันปัญหายาเสพติด
- 3. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่

พื้นที่

2. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านคิดว่ากลุ่มเพื่อนในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดได้อย่างไร

- 1. ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน
- 2. ร่วมมือกันในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐตามนโยบาย
- 3. ร่วมกันเป็นทีมงานในการผลักดันไม่ให้เกิดมีการขายยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

3. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้านท่านคิดว่าสมาชิกในครอบครัวควรทำอย่างไรเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

- 1. หางานให้ทำในยามว่างเพื่อเป็นการช่วยเหลืองานในครอบครัว
- 2. หากสมาชิกในครอบครัวมีปัญหาควรดูแลเอาใจใส่ในปัญหานั้นๆ ในทุกๆ เรื่อง
- 3. สร้างครอบครัวที่อบอุ่นเพื่อเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับ

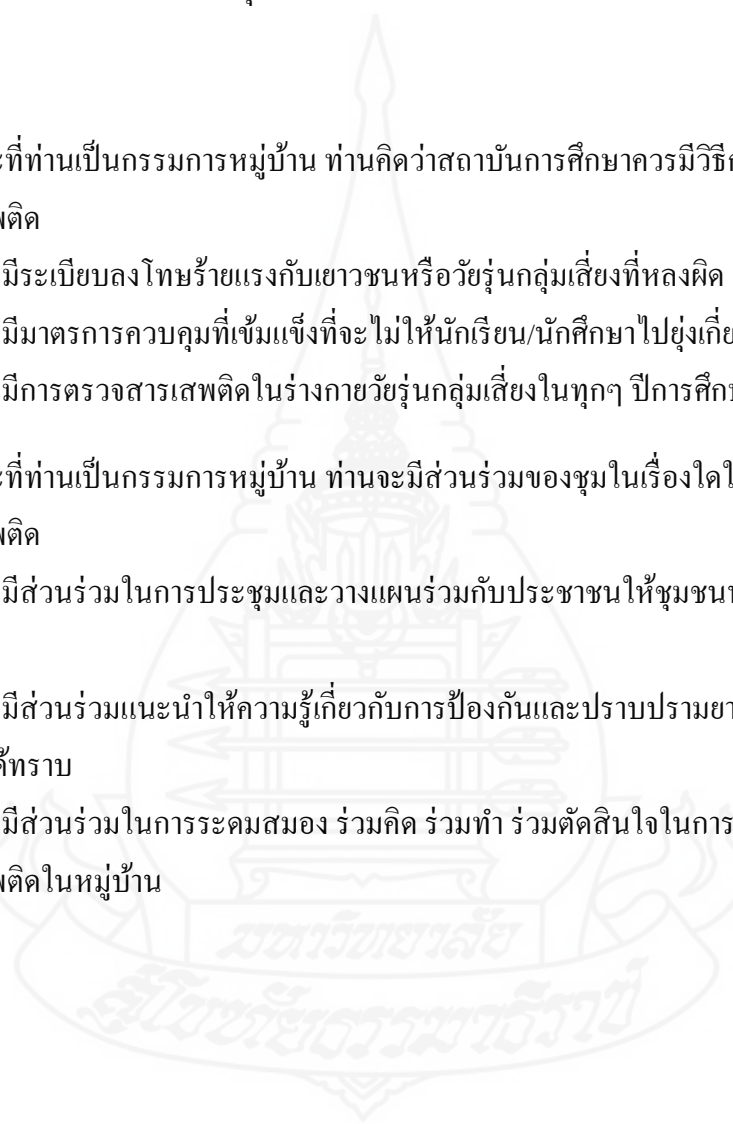
ยาเสพติด

4. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรมีวิธีการใดในการป้องกันปัญหายาเสพติด

- 1. มีระเบียบลงโทษร้ายแรงกับเยาวชนหรือวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงที่หลงผิด
- 2. มีมาตรการควบคุมที่เข้มแข็งที่จะไม่ให้นักเรียน/นักศึกษาไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- 3. มีการตรวจสอบสารเสพติดในร่างกายวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงในทุกๆ ปีการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

5. ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมการหมู่บ้าน ท่านจะมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่องใดในการป้องกันปัญหายาเสพติด

- 1. มีส่วนร่วมในการประชุมและวางแผนร่วมกับประชาชนให้ชุมชนห่างไกลจากยาเสพติด
- 2. มีส่วนร่วมแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้ประชาชนได้ทราบ
- 3. มีส่วนร่วมในการระดมสมอง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียด และ โปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ ว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียงข้อละหนึ่งคำตอบ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหายาเสพติด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด						
1	ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
3	มีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
4	ท่านได้รับรู้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากการรณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน					
5	ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด						
6	เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติด					
7	ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องเข้า รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ					
8	พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุง ระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ					
9	สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ					
10	ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พัน โทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่มี ศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม					
รวมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด						
11	การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันยา เสพติดของหน่วยงานภาครัฐ					
12	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกัน ยาเสพติด					
13	การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน					
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง						
14	สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหา การติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดได้					
15	ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม					
16	มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่ หมู่บ้าน/ชุมชน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
17	ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
18	มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้ มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด						
19	มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลาม กว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป					
20	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง					
21	มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของผู้ผ่าน การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำอีก					
22	มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน					
23	มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น						
24	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกัน ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
25	การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด					

ตอนที่ 5 เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของท่านในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

---

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

ข้อเสนอแนะ

---

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี

สำหรับผู้ปกครอง

แบบสอบถามหมายเลข

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด ของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อจากความรู้ที่แท้จริง คำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะถูกปิดเป็นความลับ

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้มานั้นจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เยาวชนหรือประชาชนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 20 ปี 21-40 ปี
 41-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าความรู้ ความเข้าใจของท่านจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

1. ช่วยลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากปัญหาเสพติดในชุมชน
2. ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดได้
3. ช่วยให้รู้เท่าทันโทษภัยอย่างมหันต์และควรหลีกเลี่ยงเสพติดในชุมชน

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่า การป้องกันปัญหาเสพติดจากครอบครัวสามารถทำได้โดยวิธีใดบ้าง

1. พ่อแม่ ควรสอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวมิให้กระทำการที่ผิด
2. พ่อแม่ ควรพูดคุยหรือร่วมกันทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสุขใจและภาคภูมิใจ
3. สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าหากท่านพบบุตร หลาน / ผู้ติดยาเสพติด ท่านจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างไร

- 1. ชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการฟื้นฟูผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด
- 2. ส่งเสริมการณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- 3. ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่ชุมชน

4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าหากท่านพบผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว ท่านจะช่วยเขาให้เข้ากับสังคมได้อย่างไร

- 1. ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา
- 2. ช่วยสร้างการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ ในสังคมได้
- 3. ช่วยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อไม่ให้หวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้อีก

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านจะมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

- 1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมต่างๆ ในการรณรงค์เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน
- 2. เข้าร่วมโครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน
- 3. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่ในการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันบุตรหลานของท่าน

จากยาเสพติด

- 1. แนะนำบุตรหลานให้รู้จักโทษภัยของยาเสพติด
- 2. อบรมสั่งสอนให้บุตรหลานรู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด
- 3. ส่งเสริมบุตรหลานให้มีกิจกรรมยามว่างเช่น เล่นดนตรี เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันสมาชิกในครอบครัว

ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

- 1. สร้างความรัก ความอบอุ่นให้กับสมาชิกในครอบครัว
- 2. ดูแลเอาใจใส่และสร้างความสัมพันธ์กับบุตรหลานเป็นพิเศษในช่วงวัยรุ่น
- 3. สร้างสรรค์กิจกรรมบันเทิงหรือการไปเที่ยวนอกบ้านเพื่อให้คนในครอบครัวมีความสุข

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันปัญหาเสพติดในสถานบัน

การศึกษา

- 1. สนับสนุนให้นักเรียน/นักศึกษา ร่วมกิจกรรมนันทนาการในสถาบันการศึกษา
- 2. สนับสนุนให้มีบริการรับปรึกษาแนะแนวปัญหาต่างๆ ให้แก่นักเรียนที่มีปัญหา
- 3. จัดค่ายกิจกรรมในสถานศึกษาเพื่อปรับพฤติกรรมให้นักเรียนอยู่ในกรอบที่เหมาะสม

4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านมีส่วนร่วมอย่างไรในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน

- 1. ช่วยชุมชนต่อต้านยาเสพติดที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชน
- 2. เมื่อมีเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบทันที
- 3. ช่วยส่งเสริมกิจกรรมยามว่าง โดยการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐขาดความพร้อมในเรื่องใดบ้าง ในการป้องกันปัญหายาเสพติด

1. ขาดการประสานงานและความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในหมู่บ้านกับหน่วยงาน ภาครัฐ
2. ขาดความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในหมู่บ้าน
3. ขาดสื่อสารสนเทศที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ให้ทราบทันทีในการป้องกัน ปัญหายาเสพติด

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงใน ช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครองท่านคิดว่าท่านจะมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อป้องกัน ปัญหายาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

1. เผื่อระวังไม่ให้สมาชิกในครอบครัวไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด
2. เผื่อระวังไม่ให้บุตรหลานพบปะกับบุคคลแปลกหน้าเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
3. อบรมสั่งสอนให้เขาอยู่กรอบที่แข็งแรงไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่ากลุ่มเพื่อนในสังคมมีอิทธิพลอย่างไรบ้าง ในการป้องกันปัญหายาเสพติด

1. การเลือกคบเพื่อนที่ดีต้องชักชวนเพื่อนไปในทางที่ดี
2. เพื่อนที่ดีไม่ควรชวนกันหลงผิดไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด
3. อิทธิพลจากเพื่อนจะมีส่วนส่งเสริมทางด้านจิตใจและมีสังคมที่กว้างขึ้น

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าสมาชิกในครอบครัวมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติดได้หรือไม่

1. ได้ เพราะบางครั้งครอบครัวมีปัญหา ก็จะส่งผลให้คนในครอบครัวเลือกยาเสพติด เป็นทางออก

2. ไม่ได้ เพราะหากสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่เด็กเล็กจนผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้ ก็จะไม่เกิดปัญหาขึ้น

3. ไม่ได้ เพราะครอบครัวที่อบอุ่นจะเป็นเกาะป้องกันไม่ให้คนในครอบครัว ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อปัญหา ยาเสพติดหรือไม่

1. มี เพราะปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากสถานศึกษา

2. มี เพราะสถานศึกษาเป็นโลกกว้างที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงหลงผิดได้ง่าย

3. ไม่มี เพราะสถานศึกษามีมาตรการที่เข้มแข็งที่จะไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครอง ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหา ยาเสพติดในด้านใดบ้าง

1. ด้านความปลอดภัยของลูกหลานและสมาชิกในครอบครัว

2. ด้านความปลอดภัยของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในหมู่บ้านหรือชุมชน

3. ด้านการสร้างความมั่นคงให้ชุมชนเข้มแข็งห่างไกลจากปัญหา ยาเสพติด

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียด และโปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ ว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียงข้อละหนึ่งคำตอบ

ข้อ ที่	ข้อคำถาม	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด						
1	ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
3	มีหน่วยงานราชการการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
4	ท่านได้รับรู้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากการรณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน					
5	ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต					
มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด						
6	เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด					
7	ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ					
8	พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุงระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ					
9	สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
10	ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พันโทษ/ผู้ผ่านการบำบัด ที่มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม					
รวมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด						
11	การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ					
12	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการป้องกัน ยาเสพติด					
13	การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน					
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง						
14	สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหา การติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดได้					
15	ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม					
16	มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่ หมู่บ้าน/ชุมชน					
17	ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
18	มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้ มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด						
19	มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลาม กว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป					
20	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง					
21	มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของ ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกัน การเสพติดซ้ำอีก					
22	มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน					
23	มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น						
24	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกัน ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
25	การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาเสพติด					

**ตอนที่ 5 เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร**

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของท่านในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี

สำหรับเยาวชนกลุ่มเสี่ยง

แบบสอบถามหมายเลข

--	--	--

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของ
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามหลักสูตรปริญญาตรี ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อจากความรู้สึกที่แท้จริง คำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะถูกปิดเป็นความลับ

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
- แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้มานั้นจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันไม่ให้เยาวชนหรือประชาชนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 20 ปี 21-40 ปี
 41-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

- ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าความรู้ ความเข้าใจของท่านจะช่วยป้องกันปัญหาเสพติดในเรื่องใดบ้าง
  - 1. การลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากปัญหาเสพติด
  - 2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนในการป้องกันปัญหาเสพติด
  - 3. การสร้างความมั่นคงเข้มแข็งในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
- ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าหากท่านพบผู้ติดยาเสพติดจะมีวิธีการช่วยบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างไร
  - 1. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในการฟื้นฟูผู้ป่วยที่ติดยาเสพติด
  - 2. ส่งเสริมการรณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน
  - 3. ให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านสุขภาพร่างกายกับผู้ผ่านการบำบัดรักษาในพื้นที่ชุมชน

3. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่า ท่านจะมีวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดได้อย่างไร
1. หลีกเลี่ยงการดื่มสุราของมีนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการใช้ยาเสพติดได้ง่าย
2. การมีวินัยในตนเองเป็นหลักในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อห่างไกลยาเสพติด
3. การสร้างความสัมพันธ์อันดีและการยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือการเข้ากับเพื่อนๆ
4. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านจะมีวิธีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างไรที่จะไม่ให้เป็นคนในชุมชนไม่ตกเป็นทาสของยาเสพติด
1. พัฒนาทักษะชีวิตและภูมิคุ้มกันให้รู้จักโทษภัยของยาเสพติด
2. พัฒนาด้านพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย
3. พัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนและให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มที่
5. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านจะมีส่วนร่วมให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงห่างไกลจากปัญหาเสพติดได้อย่างไร
1. การมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
2. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเต็มที่และช่วยปราบปรามยาเสพติดในชุมชน
3. เข้าร่วม โครงการและสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดระดับความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันตัวเองจากยาเสพติด
1. ศึกษาหาความรู้ให้รู้เท่าทันโทษและภัยของยาเสพติด
2. ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิดและปฏิเสธเมื่อถูกชักชวน
3. ระมัดระวังเรื่องการใช้จ่าย เพราะยาบางชนิดอาจทำให้เสพติดได้

2. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านมีวิธีการอย่างไรในการป้องกันเพื่อนให้ห่างไกลจากยาเสพติด
- 1. บอกให้เพื่อนไม่ทดลองใช้ยาเสพติดทุกชนิด
  - 2. เลือคบเพื่อนดีและชักชวนกันไปในทางที่สร้างสรรค์
  - 3. รู้จักปฏิเสธเพื่อนเมื่อถูกชักชวนให้เสพลิงเสพติดอย่างนี้มั่ว
3. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงจะมีพฤติกรรมการป้องกันปัญหาเสพติดได้อย่างไร
- 1. มีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ให้สิ่งของเพื่อจูงใจให้ใช้ยาเสพติด
  - 2. ควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด เช่น เที่ยวกลางคืน
  - 3. ควรหลีกเลี่ยงการดื่มสุราหรือของมึนเมาเพราะเป็นช่องทางให้มีการเสพยาเสพติดได้ง่าย
4. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านมีวิธีการหรือเทคนิคอะไรบ้างในการหลีกเลี่ยงจากปัญหาเสพติด
- 1. หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
  - 2. ฟังคำตักเตือนของพ่อ แม่ และญาติพี่น้องที่ห้ามไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
  - 3. มีจิตใจที่เข้มแข็งไม่เสพยาเสพติดแม้จะถูกเพื่อนอ้อนวอนหรือข่มขู่ให้เสพยาเสพติด
5. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านจะมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้สำเร็จได้อย่างไร
- 1. สร้างวินัยในตัวเองเป็นหลักในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อห่างไกลสิ่งเสพติด
  - 2. มีส่วนร่วมในการต่อต้านร่วมพลังเพื่อขจัดปัญหาเสพติดให้ออกจากชุมชน
  - 3. ร่วมส่งเสริมกิจกรรมยามว่างให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง ซึ่งเลือกคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

1. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าสาเหตุที่ทำให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตกเป็นทาสของยาเสพติดเกิดจากสาเหตุใดบ้าง

- 1. ความอยากรู้อยากทดลอง ความคึกคะนองของเยาวชน
- 2. ความต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนหรือเข้ากับเพื่อนได้
- 3. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเยาวชนใช้ยาในทางที่ผิดหรือหลงเชื่อคำโฆษณา

2. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าจะมีวิธีการหลีกเลี่ยงยาเสพติดจากเพื่อนด้วยวิธีใด

- 1. ไม่กระทำตนเป็นผู้รับฝากหรือนำส่งยาเสพติดให้กับผู้อื่น
- 2. ไม่คุยกับเพื่อนที่เสพยาในที่ลับตาหรือร่วมวงสนทนากับกลุ่มเพื่อนผู้เสพยาเสพติด
- 3. เลือกคบเพื่อนที่ดี ถ้าหากเพื่อนหลงผิดแนะนำให้เพื่อนเลิก และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

3. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าการป้องกันปัญหายาเสพติดของครอบครัวทำได้ด้วยวิธีใด

- 1. ดูแลน้องๆ หรือสมาชิกในครอบครัวไม่ให้มั่วสุมในอบายมุขและสิ่งเสพติด
- 2. เยาวชนควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกในครอบครัว เช่นความมีระเบียบวินัย
- 3. เยาวชนควรบอกกล่าวหรือตักเตือนสมาชิกในครอบครัวให้รู้เกี่ยวกับโทษภัย

ของยาเสพติด

4. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าสถาบันการศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายในด้านใดบ้าง

ในการป้องกันปัญหายาเสพติด

- 1. มุ่งที่ความรู้ ความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับยาเสพติด รวมถึงคุณและโทษของยาเสพติด
- 2. มุ่งที่การพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นผู้ที่รู้จักใช้เหตุผล มีความเชื่อมั่นและปรับตัวเอง

ในสังคมได้

- 3. มุ่งที่ปลูกฝังค่านิยมที่ดี สำหรับนักเรียนหรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยงต่างๆ ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับ

ยาเสพติด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นเยาวชน ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดในเรื่องใดบ้าง

1. ช่วยแจ้งเบาะแสและการจัดแหล่งอบายมุขและแหล่งมั่วสุมในพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้าน
2. ช่วยสร้างกิจกรรมในยามว่างหรือใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การเล่นกีฬา
3. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาสังคมในชุมชน/หมู่บ้าน ให้มีระบบ ระเบียบและมีสังคมที่ดีน่าอยู่

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ในการศึกษาาระดับความคิดเห็นของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติดของอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้อย่างละเอียด และโปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ ว่าท่านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียงข้อละหนึ่งคำตอบ

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด						
1	ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
2	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยหรืออันตรายที่จะได้รับจากยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
3	มีหน่วยงานราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและการป้องกันยาเสพติดในชุมชนของท่าน					
4	ท่านได้รับรู้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากการรณรงค์หรือการจัดกิจกรรมในชุมชนของท่าน					
5	ท่านได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อสารสนเทศต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา อินเทอร์เน็ต					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหายาเสพติด				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหายาเสพติด						
6	เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติด					
7	ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้อง ได้รับการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ					
8	พัฒนาคุณภาพการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพและปรับปรุง ระบบการบำบัดให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ					
9	สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดด้วยวิถีพุทธ					
10	ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้ฟื้นฟู/ผู้ผ่านการบำบัดที่ มีศักยภาพเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม					
ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด						
11	การมีส่วนร่วมในการชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน ยาเสพติดของหน่วยงานภาครัฐ					
12	การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามนโยบายการ ป้องกันยาเสพติด					
13	การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาสุขภาพ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง						
14	สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังในการป้องกันปัญหา การติดยาเสพติดในช่วงวัยรุ่นจะช่วยลดระดับผู้เสพ/ ผู้ติดยาเสพติดได้					
15	ร่วมกันสร้างค่านิยมให้ต่อต้านยาเสพติดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดที่จะเกิดขึ้นในสังคม					
16	มีการพัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดไม่ให้เข้ามาสู่ หมู่บ้าน/ชุมชน					
17	ส่งเสริมศักยภาพการปฏิบัติงานการทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
18	มีแนวทางป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อไม่ให้ มีแหล่งผลิตยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด						
19	มีมาตรการป้องกันหรือหยุดยั้งมิให้ยาเสพติดลุกลาม กว้างขวางออกไป เริ่มจากตนเอง เพื่อน ครอบครัว และประชาชนทั่วไป					
20	มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพ เพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนกลุ่มเสี่ยง					
21	มีแนวทางการติดตามดูแลช่วยเหลือคุณภาพชีวิตของ ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อป้องกัน การเสพติดซ้ำอีก					
22	มีการส่งเสริมและสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการป้องกัน ปัญหาสุขภาพเสพติดในหมู่บ้าน					
23	มีส่วนร่วมในการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกัน ปัญหาสุขภาพเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับปัจจัยความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการป้องกันปัญหาสุขภาพ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น					
24	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางป้องกัน ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน					
25	การมีส่วนร่วมในทีมงานที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ภายในหมู่บ้านในการป้องกันปัญหาสุขภาพ					

ตอนที่ 5 เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาสุขภาพของอำเภอคำเขื่อนแก้ว
จังหวัดยโสธร

คำชี้แจง โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาสุขภาพของอำเภอ
คำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ตามความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. มีการกำหนดแนวทางในการป้องกันปัญหาสุขภาพ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3. ร่วมดำเนินกิจกรรมการป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

4. ปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดลดลง

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

5. สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

6. คุณภาพชีวิตและความร่วมมือของชุมชนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาววันเพ็ญ นามบุญเรือง
วัน เดือน ปีเกิด	23 พฤศจิกายน 2531
สถานที่เกิด	อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ. 2555
สถานที่ทำงาน	ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน

